

ŞƏHRİYARIN TÜRKCƏ KÜLLİYATI

HEYDƏR BABAYA SALAM!

Heydər baba ildırımlar şaxanda
Səllər sular şaqquldayıb axanda
Qızlar ona səf bağlayıb baxanda
Salam olsun Şövkətüzə elüzə
Mənimdə bir adım gəlsin dilüzə
Heydər baba kəkliklərin uçanda
Kol dibindən dovşan qalxıb qaçanda
Bağçaların çiçəklənib açanda
Bizdən də bir mümkün olsa yad elə
Açılmayan ürəkləri şad elə

Bayrama yeli çardaqları yıxanda
Novruz gülü qar çiçəyi çıxanda
Ağ buludlar köynəklərin sıxanda
Bizdən də bir yad eyləyən sağ olsun
Dərdlərimiz qoy dikəlsin dağ olsun

Heydər baba gün dalıvı dağlasın
Üzün gülsün bulaqların ağlasın
Uşaqların bir dəstə gül bağlasın
Yel gələndə ver gətirsin bu yana
Bəlkə mənim yatmış bəxitm oyana

Heydər baba sənin üzün ağ olsun
Dörd bir yanın bulaq olsun bağ olsun
Bizdən sonra sənin başın sağ olsun
Dünya qəzo-qədər ölüm itimdir

Dünya boyu oğulsuzdur yetimdir

Heydər baba yolum səndən kəc oldu
Ömrüm keçdi gələmmədim keç oldu
Heç bilmədim gözəllərin nec oldu
Bilməz idim döngələr var dönüm var
İtkinlik var ayrılıq var ölüm var

Heydər baba igid əmək itirməz
Ömür keçər əfsus bərə bitirməz
Namərd olan ömür başa yetirməz
Biz də vallah unutmırıq sizləri
Görəmməsək halal edin bizləri

Heydər baba Mirəjdər səslənəndə
Kənd içinə səsdən küydən düşəndə
Aşıq Rüstəm sazın dilləndirəndə
Yadındadır nə hovləsək qaçardım
Quşlar təki qanad çalıb uçardım

Şəngilavad yurdu aşiq alması
Gahdan gedib orda qonaq qalması
Daş atması alma heyva salması
Qalıb şirin yuxu kimi yadında
Əsər qoyub ruhumda hər zadımda

Heydər baba quru gölün qazları
Gədiklərin sazaq çalan sazları
Kənd köşənin payızları yazları
Bir sinema pərədəsidir gözümdə

Tək oturub seyr edərəm özümdə

Heydər baba qaraçəmən cadası
Çavuşların gələr səsi sədası
Kərbəlaya gedənlərin qadası
Düşsün bu ac yolsuzların gözüne
Təməddünün uyduq yalan sözüne

Heydər baba şeytan bizi azdırıb
Məhəbbəti ürəklərdən qazdırıb
Qara günün sərnevestin yazdırıb
Salıb xəlqi bir-birinin canına
Barışığı bələşdirib qanına

Göz yaşına baxan olsa qan axmaz
İnsan olan xəncər belinə taxmaz
Amma heyf kor tutduğun buraxmaz
Behiştimiz cəhənnəm olmağdadır
Zilhiccəməiz məhərrəm olmağdadır

Xəzan yeli yarpaqları tökəndə
Bulud dağdan enib kəndə çökəndə
Şeyxülislam gözəl səsin çəkəndə
Niskilli söz ürəklərə dəyəndi
Ağaclar da Allaha baş əyəndi

Daşlıbulaq daş quminən dolmsın
Bağçaları saralmasın solmasın
Ordan keçən atlı susuz olmasın
Denən bulaq xeyrin olsun axarsan

Üfüqlərə xumar-xumar baxarsan

Heydər baba dağın-daşın sərəsi
Kəklik oxu dalısında fərəsi
Quzuların ağı bozu qərəsi
Bir gedəydim dağ-dərələr uzununu
Oxuyaydım çoban qaytar quzunu

Heydər baba suluyerin düzündə
Bulaq qaynar çay çəməninin gözündə
Bulaqotu üzər suyun üzündə
Gözəl quşlar ordan gəlib keçərlər
Xəlvətləyib bulaqdan su içərlər

Biçin üstü sünbül biçən oraqlar
Elə bil ki, zülfü darar daraqlar
Şıkarçılar bildirçini soraqlar
Biçinçilər ayranların içərlər
Bir huşlanıb sonndan durub biçərlər

Heydər baba kəndin günü batanda
Uşaqların şamın yeyib yatanda
Ay buluddan çıxıb qaş-göz atanda
Bizdən də bir sən onlara qissə de
Qissəmizədə çoxlu qəmo qüssə de

Qarı nənə gecə nağıl deyəndə
Külək qalxıb qapı bacanı döyəndə
Qurd keçinin şəngülüsün yeyəndə
Mən qayıdıb bir də uşaq olaydım

Bir gül açıb ondan sonra solaydım

Əmməcanın bal bəlləsin yeyərdim
Sondan durub üst donumu geyərdim
Bağçalarda tiringəni deyərdim
Ay özümü o əzdirən günlərim
Ağac minib at gəzdirən günlərim

Həçi xala çayda paltar yuyardı
Məmmədsadıq damlarını suvardı
Heç bilməzdik dağdı daşdı divardı
Hər yandı gəldi şıllaq atıb aşardıq
Allah nə xoş qəmsiz qəmsiz yaşardıq

Şeyxülislam münacatı deyərdi
Məşdi Rəhim ləbbadəni geyərdi
Məşdi hacəli bozbaşaları yeyərdi
Biz xoş idik xeyrət olsun toy olsun
Fərq eləməz hər nə olacaq qoy olsun

Məlik Niyaz vərəndilin çalardı
Atın çapıb qıyqacıdan çalardı
Qırğı təkin gədik başın alardı
Dolayıya qızlar açıb pəncərə
Pəncərələrdə nə gözəl mənzərə

Heydər baba kəndin toyun tutanda
Qız gəlinlər həna piltə satanda
Bəy gəlinə damdan alma atanda
Mənim də o qızlarında gözümlə var

Aşıqların sazlarında sözüüm var

Heydər baba bulaqların yarpızı
Bostanların gülbəsəri qarpızı
Çərçilərin ağ nabatı saqqızı
İndi də var damağında dad verər
İtkin gedən günlərimdən yad verər

Bayram idi gecə quşu oxurdu
Adaxlı qız bəy corabın toxurdu
Hər kəs şalın bir bacadan soxurdu
Ay nə gözəl qaydadır şal sallamaq
Bəy şalına bayramlığın bağlamaq

Şal istədim mən də evdə ağladım
Bir şal alıb tez belimə bağladım
Qulamgilə qaçdım şalı salladım
Fatma xala mənə corab bağladı
Xannənəmi yada salıb ağladı

Heydər baba Mirzəmmədin bağçası
Bağçaların turşa şirin alçası
Gəlinlərin düzmələri taxçası
Hey düzülür gözlərimin rəfində
Xeymə vurur xatirələr səfində

Bayram olub qızıl palçıq əzərlər
Naxış vurub otaqları bəzərlər
Taxçalara düzmələri düzərlər
Qız gəlinin fındıqçası hənası

Həvəslənər anası qaynanası

Bakıcının sözü sövü kağızı
İnəklərin bulaması ağısı
Çərşənbənin girdəkanı mövüzü
Qızlar deyər atıl-matıl çərşənbə
Ayna təki baxdım açıl çərşənbə

Yumurtanı göyçək güllü boyardıq
Çaqqışdırıb sınıqları soyardıq
Oynamaqdan bircə mægər doyardıq
Əli mənə yaşıl aşiq verərdi
Rza mənə novruz gülü dərərdi

Novruzəli xərməndə vəl sürərdi
Gahdan enib koluşları kürərdi
Dağdan bir çoban iti hürərdi
Onda gördüm bulaq ayaq saxladı
Dağa baxıb qulaqların şaxladı

Axşam başı naxırçılar gələndə
Qoduğları çəkib vurardıq bəndə
Naxır keçib gedib yetəndə kəndə
Heyvanlar çılpaq minib qovardıq
Söz çıxsaydı sinə gərib sovardıq

yaz gecəsi çayda sular şarıldar
Daş qayalar seldə aşıb xarıldar
Qaranlıqda qurdun gözü parıldar
İtlər gördün qurdu seçib bulaşdı

Qurdda gördün qalxıb gədikdən aşdı

Qış gecəsi tövlələrin otağı
Kəndlilərin oturağı yatağı
Buxarıda yanar odun yanağı
Şəbçərəsi girdəkanı iydəsi
Kəndi basar gülüb danışmaq səsi

Şücaxaloğlunun Bakı sovqatı
Damda quran samovarı söhbəti
yadımdadır şəstli qəddi qaməti
Cünənməyin toyu döndü yas oldu
Nənəqızın bəxt aynası kas oldu

Heydər baba Nənəqızın gözləri
Rəxşəndənin şirin-şirin sözləri
Türkü dedim oxusunlar özləri
Bilsinlər ki, adam gedər ad qalar
Yaxşı pisdən ağızda bir dad qalar

Yaz qabağı gün güneyi döyəndə
Kənd uşağı qargülləsin sevəndə
Kürəkçilər dağda kürək zevəndə
Mənim ruhum elə bilin ordadır
Kəklük kimi batıb qardadır

Qarı nənə uzadanda işini
Gün buludda əyirərdi təşini
Qurd qocalıb çəkdirəndə dişini
Soru qalxıb dolayıdan aşardıq

Baydaların südü aşıb daşardı

Xəccə sultan əmmə dişin qısardı
Molla Bağır əmoğulu tez mısardı
Təndir yanıb tüsüt evi basardı
Çaydanımız ərsin üstə qaynardı
Qorğamız saç içində oynaradı

Bostan pozub gətirərdik aşağı
Doldurardıq evdə taxta tabağı
Təndirlərdə bişirərdik qabağı
Özün yeyib toxumların çırtlardıq
çox yeməkdən lap az qala çartlardıq

Vərziqandan armud satan gələndə
Uşaqların səsi düşərdi kəndə
Biz də bu yandan eşidib biləndə
Şıllaq atıb bir qışqırıq salardıq
Buğda verib armudlardan alardıq

Mirza Tağıynan gecə getdik çaya
Mən baxıram seldə boğulmuş aya
Birdən işıq düşdü o tay bağçaya
Ey vay dedik qurddur qayıtdıq qaçdıq
Heç bilmədik nə vaxt gədikdən aşdıq

Heydər baba ağacların ucaldı
Amma heyf cavanların qocaldı
Toxluların arıqlayıb acaldı
Kölgə döndü gün batdı qaş qaraldı

Qurdun gözü qaranlıqda bərəldi

Eşitmişəm yanır Allah çırağı
Dayır olub məscidizin bulağı
Rahat olub kəndin evi uşağı
Mənsurxanın əli qolu var olsun
Harda qalsa Allah ona yar olsun!

Heydər baba molla İbrahim var ya yox
Məktəb açar oxur uşaqlar ya yox
Xarman üstə məktəbi bağlar ya yox
Məndən axunda yetirərsən salam
ədəbli bir salam ma la kəlam

Xəccə sultan əmmə gedib Təbrizə
Amma nə Təbriz ki, gələmmir bizə
Balam durun qoyaq gedək evimizə
Ağa öldü tüfağımız dağıldı
Qoyun olan yad gedibən sağıldı

Heydər baba dünya yalan dünyadı
Süleymandan Nuhdan qalan dünyadı
Oğul doğan dərdə salan dünyadı
Hər kimsəyə hər nə verib alıbdı
Əflatundan bir quru ad qalıbdı

Heydər baba yar yoldaşlar döndülər
Bir-bir məni çöldə qoyub çöndülər
Çəşmələrim çıraqlarım söndülər
yaman yerdə gün döndü axşam oldu

Dünya mənə xərabeyi şam oldu

Əmoğluynan gedən gecə qıpçağa
Ay ki, çıxdı atlar gəldi oynağa
Dırmaşırdıq dağdan aşırıd q dağa
Məşməmixan göy atını oynatdı
Tüfəngini aşırıd şaqqıldatdı

Heydər baba qara kolun dərəsi
Xoşginabın yolu bəndi bərəsi
Orda düşər çil kəkliyin fərəsi
Ordan keçər yurdumuzun özünə
Biz də keçək yudumuzun sözünə

Xoşginabı yaman günə kim salıb
Seyyidlərdən kim qırılıb kim qalılıb
Amir Qafar damdaşını kim alılıb
Bulaq yenə gəlib gölü doldurur?
ya quruyub bağçaları soldurur?

Amir Qafar seyyidlərin tacıydı
Şahlar şikar etməsi qıyqacıydı
Mürdəşirin namərdə çox acıydı
Məzlumların həqqi üstə əsərdi
Zalimləri qılinc tək kəsərdi

Mirmustafa dayı ucaboy baba
Heykəlli saqqallı Tolstoy baba
Eylərdi yas məclisini toy baba
Xoşginabın abirusu, ərdəmi

Məclislərin, məclislərin görkəmi

Məcdüsadat gülərdi bağlar kimi
Guruldardı buludlu dağlar kimi
Söz ağzında ərirdi yağlar kimi
Alnı açıq yaxşı dərin qanardı
yaşıl gözlər çırağtəkin yanardı

Mənim atam süfrəli bir kişiydi
El əlindən tutmaq onun işiydi
Gözəllərin axirə qalmışiydi
Ondan sonra dönərgələr döndülər
Məhəbbətin çıraqları söndülər

Mirsalehin dəlisovluğ etməsi
Mirəzizin şirin şaxsey getməsi
Mirməmmədin qurulması bitməsi
İndi desək əhvalatdı nağıldı
Keçdi getdi itdi batdı dağıldı

Mirabdulun aynada qaş yaxması
Cövcilərindən qaşının axması
Boylanması dam-divardan baxması
Şah Abbasın durbini yadəşbəxeyr
Xoşginabının xoş günü yadəşbəxeyr

Sitarə əmmə nəzikləri yapardı
Mirqadir də hərdən birin qapardı
Qapıb yeyib dayçatəkin çapardı
Gülməliydi onun nəzik qappması

Əmməmində ərsinin şappası

Heydər baba Amir heydər neynəyir
yəqin yenə samovarı qəyneyir
Day qocalıb alt əngiynən çeynəyir
Qulaq batıb gözü girib qaşına
yazıq əmmə hava gəlib başına

Xanım əmmə Mirəbdülün sözünü
Eşidəndə əyər ağzı gözünü
Mələkanda verər onun özünü
Davaların şuxluğunun qatarlar
Əti yeyib başı atıb yatarlar

Fizzə xanım xoşginabın gülüydi
Amir yəhya əmiqızının quluydi
Rüxsarə artist idi söygülü idi
Seyyid Həsən Mirsalehi yamsılar
Amir Cəfər qeyrətlidir qan salar

Səhər tezdən naxırçılar gələrdi
Qoyun-quzu dam-bacadan mələrdi
Əmmə canım körpələrim mələrdi
Təndirlərin qavzanardı tüstüsü
Çörəklərin gözəl iyi istisi

Göyərçinlər dəstə qalxıb uçarlar
Gün saçanda qızıl pərdə asarlar
Qızıl pərdə açıb yığıb qaçarlar
Gün ucalıb artar dağın cəlalı

Təbiətin cavanlanar cəmalı

Heydər baba qarlı dağlar aşanda
Gecə karvan yolun aşıb çaşanda
Mən hardasam Tehrandə ya Kaşanda
Uzaqlardan gözümlə seçər onları
Xəyal gəlib aşar keçər onları

Bir çıxaydım dam-qəyanın daşına
Bir baxaydım keçmişinə yaşına
Bir görəydim nələr gəlib başına
Mən də onun qarları ilə ağlardım
Qış donduran ürəkləri dağlardım

Heydər baba gül qönçəsi xəndəndi
Amma heyf ürək qəzası qandı
Zindəganlıq bir qaranlıq zindandır
Bu zindanın dərbəçəsin açan yox
Bu darlıqda bir qurulub qaçan yox

Heydər baba göylər bütün dumanlıdır
Günlərimiz bir-birindən yamandır
Bir-birizdən ayrılmayın amandır
yaxşılıq əlimizdən alıblar
yaxşı bizi yaman günə salıblar

Bir soruşun bu qarğınmış fələkdən
Nə istəyir bu qurduğu kələkdən
Dənə keçird ulduzların ələkdən
Qoy töükləsin bu yer üzünü dağılsın

Bu şeytanlıq qurğusu bir yıxılsın

Bir uçeydım bu çırpınan yelinən
Bağlaşeydim dağdan asan selinən
Ağlaşeydim uzaq düşən elinən
Bir görəydim ayrılığı kim saldı
ölkəmizdə kim qırıldı kim qaldı

Mən sənin tək dağa saldım nəfəsi
Sən də qaytar göylərə sal bu səsi
Bayquşun da dar olmasın qəfəsi
Burda bir şir darda qalıb bağırır
Mürüvvətsiz insanları çağırır

Heydər baba qeyrət qanı qaynarkən
Qara quşlar səndən qopub qalxarkən
O sıldırım daşlarnan oynarkən
Qozan mənim himmətimi orda gör
Ordan əyil qamətimi darda gör

Heydər baba gecə durna keçəndə
Koroğlunun gözü qara seçəndə
Qır atını minim kəsib biçəndə
Mən də burdan tez mətləbə çatmaram
Əyuz gəlib çatmayınca yatmaram

Heydər baba mərd oğlullar doğginən
Namərdlərin burunların ovginən
Gədiklərdə qurdları tut boğginən
Qoy quzular ayın-şayın otlasın

Qoyunların quyruqların qatlasın

Heydər baba sənin könlün şad olsun
Dünya varkən ağzın dolu dad olsun
Səndən keçən tanış olsun yad olsun
Denən mənim şair oğlum Şəhriyar
Bir ömürdür qəm üstünə qəm qalar

Heydər baba yuxum çıxdı doğruma
Gül dəstəsin aldım basdım bağrıma
İsa gəldi əlin basdı bağrıma
Ayrılığın dığın çıxdı canımdan
Cəllad dünya keçdi mənim qanımnan

İKİNCİ HEYDƏR BABAYA SALAM

Heydər baba gəldim səni yoxlayam
Bir də yatam qucağında yuxulayam
Ömrü qovam bəlkə burda haqlayam
Uşaqlığa deyən bizə gəlsin bir
Aydın günlər ağlar üzə gülsün bir

Heydər baba çəkdi mənə gətirdin
yurdumuza yuvamıza yetirdin
yusifivü uşaq ikən itirdin
Qoca yağub itmişəm də tapıbsan
Qovalayıb qurd ağzından qapıbsan

Gedənlərin yeri burda görünür
Xanım nənəm ağ kəfənin bürünür
Dalımcadır haram gedim sürünür
Bala gəldin? Niyə belə gec gəldin
Səbrim sənə güləşdi sən güc gəldin

Burda düşən karvan çatıb köçübdür
Ayrılığın şərbətini içibdir
Ömrümüzün köçü burdan köçübdür
Keçib gedib gedər-gəlməz yollara
Tozu qonub bu daşlara-dağlara

Burda şirin xatirələr yatıblar
Daşlarnan başı başa çatıblar
Aşnalığın daşın birdən atıblar

Mən baxanda qovzanırlar baxırlar
Bir də yatıb yandırırırlar yaxırlar

Qəbiləmiz burda qurub ocağı
İndi olmuş qurd-quşların yatağı
Gün batanda sönər bütün çırağı
Və bəldətin ləysə ləha ənisu illəl yə afiru və illəl isu

Zaman keçər üfüqlərdə toz qalar
Karvan kimi uzaqlarda toz salar
Duman gəlir ürəkləri çulğalar
ürək deyir zaman keçmə amandır
Keçənlərdə gözümlə vardır dayan dur

Ruzigarın dəyirmanı fırlanır
Məxluq onun dişlərinə tullanır
Bax ki bəşər yenə necə allanır
Həmişəlik şadlıq ömür özünə
Qəbri görür toz qondurmur üzünə

Köhnələrin sür-sümüyü dartılıb
Qurtulanın çöl-çuxası yırtılıb
Molla İbrahim lap əriyib qurtulub
Şeyxülislam səhman qalıb qıvrıqdır
Novruzəli qaçaq gedib quçaqdır

Ahılların yetmiş kəfən çürüdüb
Cahilləri dünya qəmi kiridib
Qız gəlinlər ət canların əridib
Rəxşəndənin nəvə tutur əlini

Nənəqızın kürəkənin gəlini

Çox şükrü var yenə gəlidik görüşdük
İtənlərdən bitənlərdən soruşduq
Küsmüşüdükdə Allah qoysa barışdıq
Bir də görüş qismət ola olmaya
Ömürlərdə fürsət ola olmaya

Burda xəyal meydanları genişdir
Dağlar daşlar bütün mənə tanışdır
Görcək mənə heydər baba danışdı
Bu nə səsdir sən aləmə salıbsan
Gəl bir görək özün harda qalıbsan

Kəcavə ilə bu çaydan çox keçmişik
Bu çeşmələrdən nə sular içmişik
Bu yoncalıqlarda kəsib biçmişik
Çəpişləri qıdqlayan günlərim
Çəmiş kimi oynaqlayan günlərim

Buxarməndə aradan xeyir oynardıq
Cumalaşib qarışqa tək qaynardıq
yavaş yavaş baxçalara ağnardıq
Ağaclardan çəling ağac kəsərdik
Qoruqçunun qorxusundan əsərdik

Bu tövlədə sarı inək doğardı
Xanım nənəm inəkləri sağardı
Ana isi dan divardan yağardı
Mən buzovu qucaqlayardım qaçmasın

Deyərdə bax bayda dolsun daşmasın

Bu damlarda çoxlu cızıq atmışam
Uşaqların aşıqların utmuşam
Qurquşumlu səqqa alıb satmışam
Uşaq necə heç zadınan şad olar
İndi bizim qəmi tutmur dünyalar

Məktəb qalib uşaqlar dərs alırlar
Hey yazırlar hey pozurlar yalırlar
Molla İbrahim özü evi qalırlar
Amma bizim yoldaşlardan qalan yox
Bunlardan bir bizi yada salan yox

Bir vaxtında bu məktəb pərqar idi
Bir Müseyyib bir Məmdəsən var idi
Bir xəlfə bir vərzişqar idi
Axund bizlə oynamağa gedərdi
Özü bizə oynmaq örgədərdi

Dedim balam, o Məmdəsən nolubdur
Məlum oldu tifil bala ölübdür
Nə var nə var burnundan qan gəlibdi
Bir yel əsir baxırsan Məmdəsən yox
Bu kəddə bir burun qanı kəsən yox

Dedim deyın Müseyyibə nə gəldi
Qulam gördüm ağlar gözü ilə gəldi
Dedi o da bahalıq düşdü öldü
Dedim yazıq bizlə hasil bölənlər

Bitməyəndə aclarından ölənlər

Bu məktəbdə şerin şəhdin dadmışam
Axundun ağzından qapıb udmuşam
Gahdan da bir axundu aldatmışam
Başım ağrır deyib qaçıb getmişəm
Baxçalarda gedib gözdən itmişəm

Azad olanda məktəbdən çıxardıq
Hücumla bir-birimizi sıxardıq
yolda hər nə gəldi vurub yıxardıq
Uşaq demə ipin qırmış dana de
Bir dana da demə əlli dana de

Məlikniyaz itgin gedib yox olub
Miraslan xan səktə edib yıxılıb
Hər kəs sinib bir dәмәkdә sıxılıb
Çörək qәmi çıxıb xәlqin ayına
Hәрә qalıb öz canının hayına

Kəndli yazıq çıraqla tapmır yandıra
Görüm sizin bərqiz qalsın andıra
Kim bu sözü ərbablara qandıra
Nədir axır bu millətin günahı
Tutsun görüm sizi məzlumlar ahı

Hər nə alar baha verər qiyməti
Ucuz fəqət əkinçinin zəhməti
Bitənindən artıq biçən ücrəti
Kənd uşağı gedir yolda işləyə

Orda bəlkə qəndi tapa dişliyə

Kəndli gəlin kimi dünyanı bəzər
Öz orəti yamaq yamağa düzər
İgnə bəzər xəlqi özü lüt gəzər
İndi də var çarşabları albaqdır
Uşaqların qıç paçası cılpaqdır

İndi bəşər ac qurd təkin uduxub
Çömbələnti gözü qıcırdıb duruxub
Baxırlar ki, görsünlər kim sınıxıb
Tökülsünlər onun ləşin yırtınlər
Hərə bir diş ənsəsindən qırtınlər

Bu baxçada aş tərəsi əkərdik
Hey su açıb kərdiyə göz tikərdik
Çıxmaq həmin dərib aşə tökərdik
Fıncılaşlar qaşıqlardan aslanı
yağlı desəm quru ağzın islanı

Bu döşlərdə quzuları yayardıq
Axmasınlar ulduz təkin sayardıq
Quş qovanı çəkib daşa dayardıq
Quş qovan da elə bil ki qabandı
Qurd uzaqdan deyər bəs ki çobandı

Xanım nənəm naxoş olan il idi
Qış var ikən külək idi yel idi
Qış da çıxdı yağış idi sel idi
yük yapını hey çatırdıq ki, gedək

Sel köşküdü məcbur olduq qeyidək

Neysan düşdü biz də düşdük yağışa
Hey deyirdik bəlkə yağış yığısa
Kim başarır sellər ilə boğuşa
Balakişi faytonçumuz gəlmişdi
İmamiyyə qəhvəsində qalmışdı

Bu zəmidə gedib gözdən itərdik
Tonqal qurub sütülləri ütərdik
Deyib gülmək muradına yetərdik
El də gülsün muradına yetişsin
ürəklərin yaraları bitişsin

Xəlvərçilər burda xəlvər daşırdı
Bu küllükdən ulaqlar dırmaşardı
Sellər kimi nemət aşib daşırdı
Hər iş dedin hər kimsəyə görərdi
Can dərmanı istəsəydin verərdi

Heydər baba səndə dəfinələr var
Dağlar vədəəsi xəzinələr var
Amma sənə bənzər də sinələr var
Bu sinələr dağlar ilə danışır
Dağlar kimi göylər ilə qovuşur

Gör hardan mən sənə saldım nəfəsi
Dedim qaytar sal aləmə bu səsi
Sən də yaxşı simurğ etdin məgəsi
Sanki qanad verdin yelə nəsimə

Hər tərəfdən səs verdilər səsimə

Heydər baba səni vətən bilmişdim
Vətən deyib baş götürüb gəlmişdim
Səni görüb göz yaşımı silmişdim
Halbu ki qəmli qürbət səndə imiş
Qara zindan acı şərbət səndə imiş

Kim qaldı ki bizə boyun burmadı
Altdan altdan bizə kələk qurmadı
Bir mərd oğlu bizə havar durmadı
Şeytanları qucaqlayıb gəzdiz siz
İnsanları ayaqlayıb əzdiz siz

Divar ucaldı gün bizə düşmədi
Zindan qaraldı göz göz seçmədi
Gündüz gözü mənim lampam keçmədi
Sel də basdı evimiz dolub göl oldu
Çox yazığın evi çönüb çöl oldu

Əvvəl başı məndən istiqbal etdiz
Sonra çönüb işimdə ixlal etdiz
Öz zənnizcə ustadı ixfal etdiz
Eybi yoxdur keçər gedər ömürdür
Qış da çıxar üzünü qara kömürdür

Mənim yolum məhəbbət caddəsi idi
Son sözlərim həqqin iradəsi idi
Məhəbbətin risalət vədəsi idi
yoxsa məndə bir kəsi ilə qərəz yox

Siyasət adlı məndə bir mərəz yox

Haqq nə deyir küfrə qarşı getməyiz
Nurdan çıxıb zülmət içrə etməyiz
Fırıladağa fır-fıratək bitməyiz
Gördüz dəki olmadı küfrün dibi
Pul da versə almağa tikmiş cibi

Şeytan bizim qibləmizi çöndərüb
Allah deyən yoldan bizi döndərüb
İlanlı çeşməyə bizi göndərüb
Minnət qoyub ki arxanız nəhr olub
Biz görürük sular bizə zəhr olub

Heydər baba gileylikdən nə çıxar
Zülmün evin səbro təhəmmul yıxar
Dərviş olan səbrin əlin bərk sıxar
Gəl qayıdaq çıxaq ağa düzünə
Keçək yenə məhəbbətin sözünə

Denən uşaq bir biri ilə saz olsun
Bəlkə bu qış bir də çönüb yaz olsun
Çay çəmənlər ördək olsun qaz olsun
Birdə baxıb fərəhlənib bir uçaq
Sınıq salxaq qanadları bir açaq

Bu bağçadan alçaları dərərdik
Qış adına çıxıb damda sərərdik
Hey də çıxıb yalandan çöndərərdik
Qış cumarın yayda yeyib doyardıq

Bir külli də minnət xəlqə qoyardıq

Evlər qalıb ev sahibi yox özü
Ocaqların ancaq işıldır sözü
Gedənlərin az çox qalıbdır sözü
Bizdən bir söz qalacaq ay aman
Kimlər bizdən söz salacaq ay aman

Bizdən sonra kürsülərin toğunda
Kəndin nağıllarında söz sorunda
Qarı nənənin çaxmağında qovunda
Heydər baba özü qatar sözlərə
İçki kimi xumar verər sözlərə

Aşıq deyər bir nazlı yar var imiş
Aşığından odlanıb yanar var imiş
Bir sazlı sözlü şəhriyar var imiş
Odlə sözün onun odu sönməyib
Fələk çönüb onun çərxi çönməyib

Heydər baba alçaqların köş olsun
Bizdən sonra qalanlara eşq olsun
Keçmişlərdən gələnlərə məşq olsun
Övladımız məzhəbini danmasın
Hər içi boş sözlərə aldanmasın

ŞƏHİDİCAN

Şəhidican nə aşınadır səsin
Dəyərlidir neylər kimi nəfəsin
yoxsa mənim təkin dardır qəfəsin
Çox gecələr qəfəs içrə uçmuşam
Ruh qanadın zəncan deyib açmışam

Zəncan çayı yazda aşıb daşanda
Qafilələr qaflankıdan aşanda
əkinçi çöllərdə cütün qoşanda
Quşlar sizin təranəzi oxurlar
Süsən sümbül teli telə toxurlar

Şəhnamə tək şeri bizi becətdi
Himmətlərin başın artıq ucaltdı
Amma cavab vermək məni gecəltdi
Şirin şeri ərikdir qeysəvadır
Bizimkilər turş alçadır yavadır

Azadələr içində tərifim var
Mələk ara təkin müərrifim var
Gəlcəndin var sənin mükəyyifin var
Şirin sözə qəndo şəkər qatansan
Şerində də qəndo şəkər satansan

Türkü şerin xalın üzə naxışlar
Hafiz ona səmərqəndin bağışlar
Şiraz səni Təbriz kimi alqışlar

Bir tutisən Zəncan sənə hindistan
Sədi kimi yazdıqların gülüstan

Halal olsun sənə o əmdiyən süd
Təksən sənə anan da doğmayıb cüt
Qılınç qələm lüt olsun olmasın küt
Qəvi qələmin hey qan içsin ağlasın
Qızıl vərəq yazsın kitab bağlasın

Şəhidican dünya bizi atıbdır
Bizi atıb özgələri tutubdur
Şəhdimizə acı ənzəl qatıbdır
Biz də bir cür fərəc tapıb ucallıq
Amma heyif o vaxtadək qocallıq

MƏMLƏKƏTİN SƏNƏTİ

Keçən gecə bir kürəyim qavışdı
əcəl mənə yaxınlaşıb yavuşdı
Sonra yenə saldı keçdi savuşdu
Bu it canım qurdu yenə qaçırtdı
Qurt da ancaq kürə kimi kürəyimi bir çırtdı

Hey uydum hey ayıldım ta oyandım
İlan kimi bir qıvrılıb dayandım
Fikrə gedib yenə od tutdum yandım
Bu sürsümük evcik qurdu ki yığmaz
Kənkən deyər ip qırılmaz can çıxmaz

Düşmən bizə dişlərini qıcırdır
Körpə kimi belimizi qacırdır
Xəmir kimi ayaqlayıb acırdır
Bələböyükd yapır bizi təndirə
Odur amma inanmıram sındıra

Dini də bir alıb bizdən töllədi
Dədələri xoruz kimi dənlədi
Uşaq da ki bilməz vətən din nədir
Uşaqların həmmal edib işlədir
Çini qabı sındırıban pişlədir

Mülki gərək ərbab verə kəddiyə
Kəndiləyə də şəhərdə iş bəndliyə
Kənddə qarı qoca başı bitdiyə

Kəntdə daha bir hapalı sürən yox
İtlərdə də bir çönbəlib hürən yox

İndi gərək əmrikadan dən gələ
Çörək gedə fransadan pən gələ
Dən düşümüz susuz novreçdən gələ
Gəlməsə bir gün acımızdan ölək
Qapış qapış bir çörəyi min bölək

Minnət qoyur ölkə olub sənəti
Səkdədir seldir sərətən soqatı
ətlər olmuş at əti ya it əti
donmuş ətin isi başı çatladır
qarnımızı qavuş kimi patladır

Hey burs açır hey seminar səndika
Montajın da adın qoyub fabrika
Demir dumur mark ingilis amrika
Göz baxdıqca hey maşındır hey qaraj
Amma dibdə cimib dolu qarnım ac

MƏHƏBBƏT RAHİM HƏZRƏTLƏRİNƏ CAVAB

Ağ göyərçin ağ qanadın açarsan
Dam divardan bir qozanıb uçarsan
Ulduzlanıb bakı deyib qaçarsan
Öpüşləri rahib bəyə səpərsən
Qardaşımın bal dodağın öpərsən

Denən qardaş məktub gəldi yetişdi
Sevincimiz qalxıb qəmlə atışdı
Alışdıqca yaralarım bitişdi
Qara bəxtin yenə üzü ağ olsun
yar da bizdən yad eyləyib sağ olsun

Heç kimsəyə belə soqat gəlməyib
Heç bir üzə belə bir gül gəlməyib
Göz yaşımı atam belə silməyib
Belə meyvə görməz bizim qanalar
Qocalmasın sizi doğan analar

Bakıdan çox soqat gəlib təbrizə
Səbiq zaman biz çox gələrdik sizə
Siz də nə olaydı bir gələydiz bizə
Ayrılıq daşını birdən ataydıq
Canı cana malı mala qataydıq

Uca dağlar bir birlərin görərlər
Görüşlərin baxışla göndərərlər

Səba ilə peyam alıb verərlər
Şair olar bir birini görməsin
Saz sözü ilə peyman alıb verməsin

Qurban olum mən o şirin dillərə
Uzaq düşdük həsrət qaldıq ellərə
Səhər axşam yalvarıram yellərə
Qardaşıma məndən salam yetirsin
Ondan da bir xəbər ətər gətirsin

O taydadır şəki şirvan qarabağ
Bu tayda da meşkin əhər qaradağ
Bir birini arazdan almış sorağ
Araz bizi ayrılmadan dağlayıb
Son özü də gecə gündüz ağlayıb

Bu təqsima bundan artıq olammaz
Atom əsri ixtilaflar qalammaz
Bir qanun olmasa dünya dolanmaz
İndi dünya yüz də desən sağ soldur
Muşək üçün iki saatlıq yoldur

İnsanlarıq insanlığı xoşlayın
Bir millətlik birləşməyə başlayın
Bu xan xanlıq hökumətin boşlayın
Bu gün bəşər olsun bir millət
Bir millətə olarmı yüz hökumət

Bizlər ki lap bir dil bir qan qardaşıq
Qardaş qalsın insanlarıq yoldaşıq

Ayaqlara pis sarılıbı sarmaşıq
Pasport ilə deyir getsən sözüm yox
Pasport deyir adım vardır özüm yox

Hardan gəlim rəsmilikdə dəvət yox
Olsa da mən qocalmışam qüvvət yox
Uşaqlıyam ayrılmağa təqət yox
İndilikdə olluq ürək qonağı
ürək olsun qonağının yatağı

Köşkü barabanlar araza baxar
Araz suyu hənuz gözlərdən axar
El niskili pis yandırar pis yaxar
Qəm var ikən qardaş deyib qaynardıq
yoldaş məni qurd apardı oynardıq

Araz deyir ulduz kimi axaram
Göz altı ilə sağa sola baxaram
Qəhərlənib ildırım tək şaxaram
Kəsməliyəm iki qardaş arasın
Ağladıram bağlamadan yarasın

Neçün bizdən rəsmi dəvət etmirsiz
Qonşuluqda artıq gəlib getmirsüz
yadımız tək dadımıza yetmirsiz
Sizin əliz bizdən artıq açıqdır
Mənim ağzım açılmadan uçuqdur

İndi bizim dövlətlər də yanlaşır
Getbə get də çətinlər asanlaşır

Sülhün yerin əsməyə səhmanlaşır
Biz də xoruz vəzifəli banlayaq
Son görüşmək səhmini sahmanlayaq

Bax xəzərə hənuz qəmi dərin gör
Qış çıxmayıb ruzigarı sərin gör
İlk baharın ancaq sözün şirin gör
ümid pəlo peşəsi gözəl bir şeydir
ümid ki var demək yeməkdən yeydir

Bir vaxt olur bu sözlərdə soruşur
Bəşər hamı qardaş kimi toğuşur
Ondan biz də qalxızarıq çavuşu
Ziyarətə gəllik sizin ellərə
İndilikdə qoy yalvaraq yellərə

Savalana salamını yetirdim
Ondan sənə ilham alıb gətirdim
Bir neçəsin yolda salıb itirdim
Ağır himmət qan qiyməti sədaqət
Qalsın hələ yoxdur dilimdə taqət

üfüqlərə rəya rəngin yaxaram
Eynalıdan ərak üstündən baxaram
Timsaluvu dağlar üstə taxaram
Sən də hünər atın minib çaparsan
Dumanlı dağlarda məni taparsan

Harda çatdıq göy çeşmənin başına
Bulağ otu vəsmə çəkmiş qaşına

Əylən yerə bir dirsək daşına
Duman keçsin göz yaşını sonda gör
Qardaşının səfasını onda gör

Çox bakıdan fənar gəlir oxurduq
Son oduma yanar gəlir oxurdum
Gör başıma nələr gəlir oxurduq
İndi duyduq onda gəlirmiş fənar
Son gələcəkmiş oduma bir yanar

Eşq əhlisən yaxşı məni qanarsan
Çox kipləmə od tutub odlanarsan
Gözlər yağış yağdırmasa yanarsan
Mənim qaynar çeşmə kimi gözüüm var
Odur məndə hər cür oda dözüüm var

Belə ki, sən alqışlayırsan məni
Gedənləri niskil edim mən səni
Dur ey günün xəzan olan xırmanı
Gör bizim də dərdimizi qanan var
Bizlərə də bir ürəkdən yanan var

yaxınlarım qoydu məni qıraqda
yananlarım qaldı məndən uzaqda
El yaylaqda özüm qaldım qışlaqda
İtirdilər xidmətimin əməyin
Qədrin bilin el arxanın köməyin

Təməddünün görüm gözü kor olsun
Ağzındakı şirin şərbət sor olsun

Bal da yesə zəhər olsun çor olsun
Ağzımızın dadın qapıb apardı
ürəkləri çəkib kökdən qopardı

Hey bu onu hey o bunu dişləsin
Gah ərəbi gah əcəmi kişləsin
ərbabların karxanası işləsin
İndi dəxi millətlər də ayılıb
Ağızların dişləri də sayılıb

Biz millətlər çox qanqallar biçmişik
Acı acı işkiləri içmişik
Amma dəxi bürküləri keçmişik
İndi nisbət üfüq açıq işıqdır
Mənimsə də qələb qapım açıqdır

Getmə gedər dünya artıq ayılır
Gizlin qalmır səs sədalar yayılır
Sayılmayan kimsələr də sayılır
Məni səni az çox təhvil alan var
Səni kimi məni yada salan var

Təməddünün qanunları qoxuyub
Dəxi hamı onun əlin oxuyub
Sərhədləri toratan tək toxuyub
Salıb xəlqi kor quş kimi qəfəsə
Sinələrdə yer qalmayıb nəfəsə

Heydər baba üz bakıya çöndərir
Hər gül görür dərib sizə göndərir

Sözlərizi hey əndərir döndərir
Sənlə süleyman rüstəmi yad edir
Bu şivə ilə şəhriyarı şad edir

EL BÜLBÜLÜ

El bülbulü sən mənim öz balamsan
yaman gündə hasarımsan qalamsan
Bir Allaha sən də mən tək qulamsan
Ondan sonra heç bir kəsdən azım yox
Naz balasan bir kəsə də nazın yox

Kənd uşağı comalaşdıq çoxuduq
Təndir aşın içmişdik toxuduq
Sözlərivi kəlmə kəlmə oxuduq
Qəm sazının yenə simin bağladığı
Bir oxuduq bir çaldıq bir ağladığı

Niskili sözlərin məni odladı
Ağrın alım mənim bağrım çatladı
Arzum durub budaq daşı qatladı
Gəldim sənə başın qoydum diz üstə
Naz balamı öpdüm qoydum göz üstə

Gedənlərdən dedik yandıq yaxıldırıq
Dedik necə durmuşuduq yıxıldırıq
Sıxıntılar çəkdik yaman sıxıldırıq
Dedik amma xanlar qəmi yekeidi
Səndən sarı ürəklər bir tikə idi

Nənəqız əmqızı dedi can bala
Anan sənə görmədi heyvan bala
Həstər qaldı sənə Əmirxan bala

Demə sənin baş sağlığın ututduq
Əmirxana biz təzədən yas tutduq

Heç darıxma sən mənzilə çatıbsan
Maşın alıb at qatırı satıbsan
Qarğaları qar qamışı atıbsan
Bülbül olu qonubsan güllər üstə
Güllər kimi dayan sünübüllər üstə

Siz qədimdən adlı sanlı xanlardız
Hər bir min can dəyən canlar siz
Sir həyatı oxuyub anlar siz
Bilirsiz ki dünya qəzo qədərdir
Qəzo qədər qəmin yemək hədərdir

Dünya bu şahdır bu gəda qanmayıb
İndiyədək bir kəsə aldanmayıb
Heç bir çıraq sübhə qədər yanmayıb
Baş altımız gah alçaqdır gah uca
Ölüm baxmır cavandır bu ya qoca

Sənin atan bir şux zərif kişidi
Xalqı ayıq salmaq onun işi idi
Şuxluqları ağızlar kişmişi idi
Hamı onu həsrət ilə yad edir
Əzizləyib rəhmət ilə şad edir

Məlikniyaz xan zadalar başı idi
At belində üzüklərin qaşdı
Əfsanətək pərilər oynası idi

Qəm günündə bir kəndi mat edibdi
Qeyrətə bax baş götürüb gedibdi

Kamil özün sən ki kamal əhlisən
Şərin nişan verir ki hal əhlisən
İncə zərif zoqo xəyal əhlisən
Gündən günə hünərdə çağlaşarsan
Bir gün olar sabirlə bağlaşarsan

yaman günlər keçib gedib itəndir
Bir yaxşılıq muradına yetəndir
O tay bu tay fərqi yoxdur vətəndir
Orda burdan yüz il sənət qabaqdır
Kən gördüyün haman taxta tabaqdır

Ora bizim qızıl kəbə bakıdır
Şanlı bakıcılar xake pakıdır
İncəsənətlərin abo xakıdır
Orda hünər mədənlər tək qazılıb
Məşdi ibad arşınmalçı yazılıb

Cahillikdə tora düşən çox olar
Qış yaxınlar tor atanlar yox olar
Məzlumların ahı bir gün ox olar
Zülmün gər ürəyinin başına
Ovçu qoyar baş yəhərin qaşına

yazıq cavan şeytanı görcək çaşar
yoldan çıxıb buludlu dağlar aşar
Haqqı tapan xəzər olub millər aşar

Nə yaxşıdır Allah sözün inanmaq
Bəlalarda səbr eləyib dayanmaq

İgid qürbət çəkməmişə ayılmaz
Şöhrəti dünyanı tutub yayılmaz
Enişdə yoxuşda əskik sayılmaz
İgid bir vaxt qansızlara qan verər
Bir vaxt özü qansızlıqdan can verər

Mən də illər uzaq düşdüm elimdən
Ata öldü fələk vurdu belimdən
İndi düşməz ata adı dilimdən
Bəli oğul bizlər hamı həmdərdik
Güllər əkdik amma tikanlar dərdik

Bir kəsə nə ata qalar nə əmi
Biçilməyə əkilibdir bu zəmi
Sənin kimi oğlu vardı nə qəmi
əmirxanın sönməz dəxi ocağı
Məktəb imiş sənin anan qucağı

Bu dünyada bizdən qalan bir sədir
Bu karvanın rəngi qalırsa bəkdir
Unutsa hər kəs atasın na kəkdir
Unutmasan sən atavı yad elə
Ehsan elə onun ruhun şad elə

Şanlı rüstəm şəri gəlib çatıbdır
İçki kimi əhvalını qatıbdır
Sanma təbim bəxtim kimi yatıbdır

İstəmirəm gözləri yaşlandırım
Gözmələnən yaranı aşılandırım

yazıb ölsəm nə xəlqi zar istərəm
Nə qəbrim üstə gülzar istərəm
Araz qırağında məzar istərəm
Açıq qoyun gözü o yarı görsün
O sazlı sözlü şəhriyarı görsün

Denən şair sən körpünü keçibsən
Əbədiyyət qaraltısın seçibsən
Xizrə çatıb abi həyat içibsən
Sənin təbin xizr axtaran çeşmədir
Dərya kimi zülfün eşmə eşmədir

Sən ölümü yazısının pozubsan
üstündə bir əbədiyyət yazıbsan
Məzarını ürəklərdə qazıbsan
Sən kimiyə bir dəxi ölmək yox
Adamları badam kimi bölmək yox

İstədiyin ürək gözü məndədir
Arxayın ol mən də gözü m səndədir
Farslar deyir cüyəndə ya bəndədir
Bir gün olar bu dağları çaparlar
İstəklilər bir birlərin taparlar

Onda sən də atı minib çaparsan
öz haqqını qurd ağzından qaparsan
İtmişləri axtararsan taparsan

Alınımza yazıblar axır vəsli
Qayıdalım tapalım axır əsli

SƏHƏNDİYYƏ

Şah dağım çal papağım el dayağım şanlı səhəndim
Başı tufanlı səhəndim
Başda heydər baba tək qarla qurovla qarışıbsan
Son ipək telli buludlarla üfüqdə sarışıbsan
Savaşarkən barışıbsan
Göydən ilham alalı sirri səmavatə deyirsən
Hələ ağ kürkü bürün yazda yaşıl dond da geyirsən
Quradan halva yeyirsən
Döşlərində sonalar sinəsi tək şux məmələrdə
Nə şrin çeşmələrin var
O yaşıl telləri yel hörmədə aynalı səhərdə
İşvəli eşmələrin var
Qoy yağış yağsa da yağsın
Sel olub axsada axsın
yanlarında dərə var
Qoy qələm qaşların uçsun fərələrlə hamı baxsın
Başlarında herələr var sıldırımlar sərələr var
O ətəklərdə nə qızıllar yanaqlı lalələrim var
Quzular otlayaraq neydə nə xoş nalələrim var
Ay kimi halələrim var
Gözəl çiçəkdən bəzənəndə nə gəlinlər kimi nazın
yel əsəndə o sulara nə dərin raz niyazın
Oynayar güllü qotazın
Titrəyir saz teli tək şaxələri çayda çəməndə
yel o tellərdə gəzəndə nə koroğlu çalı sazın
Ördəyin xəlvət edib göldə pərilərlə çiməndə
Qol qanaddan ona ağ holə açar qəməzəli qazın

Qış gedər qoy gələ yazın
Hələ noruz gülü var qar çiçəyim var gələcəklər
yel yağışda yuyunarkən də günəşlə güləcəklər
Özlərin tez siləcəklər
Qışda kəklik həvəsi ilə çölə qaçdıqda cavanlar
Qarda qaqqıldayaraq nazlı qələm qaşların olsun
yaz o döşlərdə nahar mədəsin açdıqda çobanlar
Bollu südlü sürülər dadlı qavutmaşların olsun
Ad alıb səndən o şair ki, sən ondan ad alarsan
Ona hər dad verəsən yüz o müqabil dad alarsan
Tardan hər zad alarsan
Adaş olduqda sən onla daha artıq ucalarsan
Baş ucaldıqda dəmavənd dağından bac alarsan
Şer əlindən tac alarsan
O da şerin ədəbin şah dağdır şanlı səhəndi
O da sən tək atar ulduzlara şerilə kəməndi
O da simurqdan almaqdadır fəndi
Şer yazanda qələmindən baxasan dür səpələndi
Sanki ulduzlar elə
Söz deyəndə görəsən qatdı gülü püstəni qəndi
yaşasın şair əfəndi
O nə şair ki, dağın vəsfinə misdaq onu gördüm
Mən sənə tək ucalıq məşqinə məşşaq onu gördüm
Eşqə eşq əhlinə muştəq onu gördüm
O nə şair ki, xəyar mərkəbinə şovo şivayanda
O nəhəng at ayağın tozlu buludlarda qoyanda
Lülələnməkdədi yer göy necə tumar sarayanda
Görəcəksən o zamanda
Nə zaman varsa məkan varsa kəsib biçdi bir anda
Keçəcəklər gələcəklər nə buyanda nə oyanda

Nə bilim qaldı hayanda
Bax nə hörmət var onun öz devişi tük papağında
Şəhriyarın tacı əymiş başı durmuş qabağında
Başına sovrulan inci çarıq olmuş ayağında
Vəyhidir şeri mələklərdir pıçıldır qulağında
Ayələrdir dodağında
O da dağlar kimi şənində nə yazsan yaraşandır
O da zalim qoparan qarla küləklə duruşandır
Quduza zalimə qarşı sinə gərmiş vuruşandır
Quduzun kürkünə zalim birələr tək daraşandır
Amma vəchində fəqir xəlqi əyilmiş soruşandır
Qara millətdə hünər olsa hünərlə araşandır
Qaralarla qarışandır sarışandır
Gecə həqqin gözüdür tor törəmiş ocağında
Arayıb yağ tək ürəklər yanırırlar çırağında
Mey məhəbbətdən içib lalə bitibdir yanağında
O bir oğlan ki pərilər içər çanağında
İnci qaynar bulağında
Təbi bir sevgili bir bülbül ki oxur gül budağında
Sarı sünbül qucağında
Sular əfsanədir sevilər onun əfsunnu bağında
Səhərin çənli çağında
Şairin zövqü nə əfsunnu nə əfsanəli bağlar
Ay nə bağlar ki əlif leyliyə əfsanədə bağlar
Od yaxıb dağları dağlar
Gül gülərsə bulaqlar ağlar
Şairin aləmi ölməz ona aləmdə zaval yox
Arzular orda nə xatırlaya imkandı mahal yox
Bağ cənnət kimi orda o haramdır bu halal yox
O məhəbbətdə məlal yox

Orda haldır daha qal yox
Gecələr orda gümüşdəndir qızıldan nə günüzlər
Nə zümrüd kimi dağlardır nə mərmər kimi düzlər
Nə sarı telli inəklər nə ala gözlü öküzlər
Ay necə kimi ay kimi üzlər
Gül ağacları nə tavus kimi çətrin açıb əlvan
Hillə karvanıdır çöllər bəzənər sürsən bu karvan
Duh karvanı da dağlar yükü atlasdı bu heyvan
Sabirin şəhrinə doğru qatarı çəkmədə sərvan
O xəyalımdakı şirvan
Orda qar yağar amma daha güllər sola bilməz
Bu təbiət o tərəvətdə mahaldır ola bilməz
Ömr peymanəsi orda dola bilməz
O üfüqlərdə baxarsan nə dənizlər nə boğazlar
Nə pərilər kimi qular qonub uçmaqda nə qazlar
Göldə çimməkdə nə qızlar
Balıq ulduz kimi göllərdə dənizlərdə parıldar
Abşar mirvarisin sel kimi tökdükdə xarıldar
yel küşüldər su şarıldar
Qəsirlər vardır qızıldan qalalar vardır əqidən
Rafail tablosu tək səhnələri əhdi ətiqdən
Duymasan köhnə rəfiqdən
Cənnətin bağları tək bağlarının huro qüsuru
Düzülüb hrufədə balkonda cəvahir kimi huri
Əldə hurilərinin cami billuri
Tüngünün gül kimi səhbəyi təhuri
Nə maraqlar ki, ayıq gözlərdə rəyadı deyirsən
Nə şəfəqlər ki, dərin baxmada dəryadı deyirsən
Uyduran cənnəti məvadı deyirsən
Zöhrənin qəhri bürülyan həsarı nərdəsi yaqut

Qəsri cadudu mühəndisləri harut ilə marut
Orda mani dayanıb qalmış o surətlərə məbhud
Qapı qulluqçusu harut
Orda şerin muzikin mənbəyi sərçəşmədi qaynar
Nə pərilər kimi fəvvarədən əfşanə olub oynar
Şair ancaq onu anlar
Dolu mehtab kimi istəxridi fəvvarələr ilə
Mələkə orda çimir ay kimi mehparələr ilə
Güllü quşvarələr ilə
Şero muziki şabaş olmada əfşandı pərişan
Sanki ağ şahıdır olmaqda gəlin başına əfşan
Nə gəlinlər ki, nə enlik üzə sürtərlər nə kirişan
yaxa nə tülkü nə dovşan
Ağ pərilər sarı köynəkli buludlardan enirlər
Süd gölündə mərəkə ilə çimirkən sevinirlər
öyünürlər
qovzananda hərə əldə dolu bir cam aparırlar
Sanki cəngilərə şairlərə ilham aparırlar
Dərya qızlarına peyğam aparırlar
Dənizin örtüyü məva üfünün səqvi səmavi
Aynadır hər nə baxırsan yer olub göylə müsavi
Qərq onun şerinə ravi
Gürfələr ay bulud altında olar tək görünürlər
Göz açıb yumma çıraqlar kimi yandıqda sönürlər
Səhnələr çərxi fələk tək burulub gah da çönürlər
Köləgiliklər sürünürlər
Zöhrə eyvanda əlhə şinelində görünürkən
Baxasan hafizi də orda cəlalətlə görərsən
Nə seversən
Gah görən hafiz şiraz ilə balkonda dururlar

Gah görən ortada şertənc qurarkən oturublar
Gah görən saz ilə avaz ilə əyləncə qurublar
Sanki sağərdə vurublar
Xacə əlhan oxuyanda hamı işdən dayanırlar
ünvalərlə pərilər gah uyub gah oyanırlar
Lalələr şöləsi əlvən şüşə rəngi boyanırlar
Nə xumar gözlü yanırlar
Qanad istər bu üfük qoy qala tərənli səhəndim
Eşid öz qissəmi dastanımı dastanlı səhəndim
Səni heydər baba ol nərələr ilə çağıranda
O səfil darda qalan tülkü qovan şir bağıranda
Şeytanın şıllağa qalxan qatırı noxta qıranda
Baba gurgur səsin aldım dedim arxamdı inandım
Arxa durduqda səhəndim savalan tək havalandım
Selə qarşı qovalandım
Coşqun da qanı daşdı mənə bir haylı səs oldu
Hər səsiz bir nəfəs oldu
Bakı dağları da hay verdisəsə qiyha ucaldı
O tayın nərələri sanki bu taydan da bac aldı
Qurd acaldıqda qocaldı
Rahimin nərəsi qovzandı deyən toplar atıldı
Sel gəlib nəhrə qatıldı
Rüstəmi topları səsləndi dehəm qumlar açıldı
Bizə gül qönçə saçıldı
Qorxma gəldim deyə səslərdə mənə can dedi qardaş
Mənə can can deyərək düşməyə qan qan dedi qardaş
Şəhriyar söyləmədən gah mənə soltan dedi qardaş
Mən də canım çıxırıb can sənə qurban dedi qardaş
yaşa oğlan sizə dağ daş dedi ceyran dedi qardaş
El sizə qaflan dedi qardaş

Dağ sizə aslan dedi qardaş
Dağlı heydər babanın arxası hər yerdə dağ oldu
Dağa dağlar dayaq oldu
Arazın ayna çıraq qoymadı aydın şəfaq oldu
O tayın nəğməsi qovzandı ürəklər qulaq oldu
yənə qardaş deyərək qaçmada başlar ayaq oldu
Qaçdı üzləşdik arazda yənə gözlər bulaq oldu
yənə qəmlər qalaq oldu
yənə qardaş sayağı sözlərimiz bir sayaq oldu
Vəslə iyin almada əl çatmadı eşqim damağ oldu
HələlİK qəm saralarkən qaralar döndü ağ oldu
Arazın süd gölü daşdı qayalıqlar da bağ oldu
Sarı sünbüllərə zülf içrə oraqlar daraq oldu
yoncalıqlar yənə bildirçinə yay yaz yataq oldu
Gözdə yaşlar çıraq oldu
Lalə bitdi yanaq oldu
Qönçə güldü dodaq oldu
Nə soldu nə sağ oldu
Elimi arxamı gördükdə zalim ovçu qısıldı
Sel kimi zülmü basıldı zinə arx oldu kəsildi
Gül gözündən yaşı sildi
Tor qıran ovçu atın qomada sındı geri qaldı
Özü getdi tozu qaldı
Amma heydər baba da bild ki, biz tək hamı dağlar
Bağlayıb qol qola zəncirdə buludlar odur ağlar
Nə bilim bəlkə təbiət özü namərdə gün ağlar
Əyri yolları açarkən düz olan qolları bağlar
Saf olan sinəni dağlar
Dağların hər nə qoçu tolanı ceyranı maralı
Hamı düşgün hamı pozğun sinələr dağlı yaralı

Gül açan yerdə saralı
Amma zənn etmə ki, dağlar yenə qalxan olacaqdır
Məhşər olmaqdadır bunlar
Daha vulkan olacaqdır
Zülm dünyası yanarkən də tilit qan olacaqdır
Vay nə tufan olacaqdır
Dərdimi sanma ki, bir təbrizo tehrandı əzizim
ya ki biz türkə cəhənnəm olan irandı əzizim
yox bu din davasıdır dünya tilit qandır əzizim
Türk ola fars ola düzlük daha talandır əzizim
Biz atan dindir atan da bizi imandır əzizim
Samiri mürtəd edib hər nə müsəlmandır əzizim
ümmətin harunu mən tək lillah giryandır əzizim
Hər tərəfdən qılınc endirsələr qalxandır əzizim
Bir bizim dərmanımız Musiye İmrandır əzizim
Gələcək şübhəsi yox ayeyi Qurandır əzizim
Doktur olduqda bəşər bu yaranı sağlamaq olmaz
Olmasa Allah əli din mərzin çağlamaq olmaz
Dağlamaqda əlac olsa bir eli dağlamaq olmaz
Dini atmış elə yavrum daha bel bağlamaq olmaz
O gülüb ağlaya da onla gülüb ağlamaq olmaz
Şeytanı yağlamaq olmaz
Dedin azər elinin bir yaralı niskiliyəm mən
Niskil olsam da gülüm bir əbədi sevgiliyəm mən
El məni atsa da öz güllərimin bülbülüyəm mən
Elimin farsıca da dərdini söylər diliyəm mən
Dinə doğru nə qaranlıq isə el məşəliyəm mən
əbədiyyət gülüyəm mən
Niskil ol çərçiyə qalsın ki cəvahir nədir qanmır
Mədəniyyətdə bin eyilir bədəviyyət bir usanmır

Gün gedir az qala batsın gecəsindən bir oyanmır
Bir öz əhvalına yanmır
Atar insanlığı amma yalan insanı atammaz
Fitnə qovzanmasa bir gün gecə asudə yatammaz
Başı başlara qatanmmaz
Amma məndən sarı sən arxayın ol şanlı səhəndim
Delli ceyranlı səhəndim
Mən daha ərşi əla kölgəsi tək başda tacım var
Əldə firona qənim bir ağacım var
Hərəcim yox fərəcim var
Mən Əli oğluyam azadələrin mərdi muradı
O qaranlıqlara məşəl
O işıqlıqlara hadi
Həqqə imana münadi
Başda sınmaz sepərim
Əldə kütülməz qılıncım var.

DÖYÜNMƏ-SÖYÜNMƏ

Bir qərnidə qardaşdın uzaqlaşmaq olurmuş
Qardaş deyə bir ömr soraqlaşmaq olurmuş
Birdən də bu qardaşla qucaqlaşmaq olurmuş
Bunlar belə ki, ərz elədim gəldi və oldu
Mən hər nə mahal fərz elədim gəldi və oldu

Biz ayrılalı qərnidi qardaşlarımızdan
Leşlər kimi ayrı düşəli başlarımızdan
üzmüş əli qafqazlı qarındaşlarımızdan
Görmə nə hal ollam bu qızıl gülləri tapsam
Rüstəm Əliyev tək gülo bülbülləri tapsam

Qardaş gözü axtarmada qoy bir səni tapsın
Eşqim tilsim dağları fərhad kimi çapsın
Düşmən var isə əmcəyini təndirə yapsın
Həsərət qalalı biz sizə bir qərin yarımıdır
Ağlar gözümlün şahidi şerim setarımdır

Oğrəş qaş alan həlmə gözü qaşdan ayırmış
Cəllad qəməsi ilə bədəni başdan ayırmış
Candan ciyəri qardaşı qardaşdan ayırmış
Bir millətə dünya boyu bir faciə doğmuş
Biz ellərin o qəhrəman ehsasını boğmuş

yatsın yava gözlər hələlik bəxti oyatdım
El arxama çatdıqda bu gün arzuma çatdım
Qardaş səni tapdıqda qəmo qüssəni atdım

Sanki bakını gəncəni verdin mənə qardaş
Tapdım elimi arxamı qurban sənə qardaş

Sən təhvil alırsan məni qardaşda sanırsan
Minlər yad içində məni görcək də tanırsan
Qəlbimdə dilimdə nə sözüüm varsa qanırsan
Rüstəm bakıdan söylə mənə can sənə qurban
Təbriz sənə layiq nədi tehran sənə qurban

Qardaş yenə sənsən ki dalımda dayanıbsan
Qardaş yata bilməssə uyubkən oyanıbsan
Mən hər oda yanmışam ona sən də yanıbsan
yad qardaş olmazz bizə qardaş da yad olmaz
Qəlbim sən ilə şad ola sənsiz də şad olmaz

Sizlərcə böyük inqilabız xəlqi ayıtdı
Çapqın mal olan mal davar olsun da qayıtdı
Amma bizim insanlarımız getdi getdi ki, getdi
Qafqaz qayıdıb dönmədi öz kəc mədarından
Qismət hələ yox şəhriyara bəxtiyarından

Rüstəm sənə qurban bu səlamı götürərsən
O qəhrəman ellərdə gəzərkən yetirərsən
Ordan da gələrkən bizə şadlıq gətirərsən
Denən dümrlü bürcünü düşmən yıxa bilməz
Qardaş nə qədər yadlaşar yaddan çıxma bilməz

Sarıqındı o susənlərə sünbüllərə könlüm
Bülbül kimi qandır o qızıl güllərə könlüm
Vahidlərə, Qabillərə Bülbüllərə könlüm

Şair olalı borcludur sabirlərə ruhum
Vurğundur Süleyman kimi sahirlərə ruhum

Rahimli süleymanlı görüm Bəxtiyar olsun
Gülgüm bacım azər qadını bərqərar olsun
Osman, Nəbi, Kürçaylı, Rəsul, Tudə var olsun
Füsrətdə səhənd ilə sizə gül səpərik biz
Hər göz sizi görmüşsə o gözdən öpərik biz

Eşqində könül göz yola tikmiş yarı gözlər
Könlüm yar itirmiş arayıb axtarı gözlər
Dil səbr eləyib dınməsə də yalvarı gözlər
Aşiq gözüdür çeşmeyi zəməmdə deyərlər
Hicran odudur narə cəhənnəmdə deyərlər

Bir gün ola ki, fatihə biz sağ sola verrik
Dünya hamı bir millət olub qol qola verrik
Düşmən də məhəbbət tapa bizlər yola verrik
Qardaş üzünə həsrət olub çəkməm o gün ah
Xəlqi oda yandırmağa bir tək qalı Allah

CAN RÜSTƏM

Bir xəbər çatdı mənə nuhe nəbi qarğışı tək
İçərimdə biləsən qopdı nə tufan Rüstəm
yandı bir ləhzədə xırman kimi arzum ümidim
Canım ol yanqıda yandıqca dedim can Rüstəm
Bəllildir Rüstəm olan ağlamaz amma oxlar
Sənə dəydikcə ürəkdən axar qan Rüstəm
Həftxanlardan aşırısan alısan devyarasın
Qərnimiz qəhrəmanı rüstəmə dastan Rüstəm
Nə qədər varsa bu qədər dünyada azərbaycan eli
Şanlı rüstəmlər üçündür şərəfo şan Rüstəm
Tilsim çay dərələrdə nə qoçaq salmış idi
Bir ümid körpüsü ki yol sala karvan Rüstəm
Dev yatarkən iki qardaş qonuşurduq gecələr
O qonuş el qəminin dərdinə dərman Rüstəm
Devlər amma ayılıb duydular əhvalımızı
Hələlik qaldı ümid körpüsü viran Rüstəm
Hizbi şeytandan olan qoy səni ixrac eləsin
Başda yazmış səni öz hizbinə Rəhman Rüstəm
Qalmışam mən də bu tayda qolu bağlı asılı
Səf çəkib qarşıda qəm sanki verirsən Rüstəm
Qardaşın qardaş ilə bir görüşü bir qonuşu
Qədağan olmada bax zülmə nə tüğyan Rüstəm
yetişib vədəsi həqqin əmin ol dəm dəmidir
Açıla həqq qapısı mat qala şeytan Rüstəm
Nəbi tək biz də qılnc rüstəmi çoxlar varımiş
Sən qələm rüstəmisən can sənə qurban Rüstəm
Şəhriyar arzu göz oldu ki, səhənd ilə gələ

Bəxtiyar məclisinə başda Süleyman Rüstəm.

QARDAŞIM SÜLEYMAN RÜSTƏMƏ

Bizi yandırır yaman ayrılıq
Bu darıxdıran duman ayrılıq
Başa sovurur sarman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Bir gözün açar bir gözün yumar
Arazı sərin gördükdə umar
Xəzəri dərin gördükcə cumar
Qan dəryasına cuman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Araz amandır ayırma bizi
Güc quleybanı qayırma bizi
Zindəganlıqdan doyurma bizi
Nədir bu cırıq tuman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Arazın vursun baş daşdan daşa
Göz yaşı gərək başlardan aşa
Necə yad olsun qardaş qardaşa
Nə din qanır nə iman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Göylərin günün ayın gizlədir
Ulduz axıdır sayın gizlədir
Oxunun atır yayın gizlədir

Qədimi edib kaman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Ayrılıq gələ bir kərəm qıla
Bir neçə gündə bizdən ayrıla
Qəmdə bir biz tək suya sovrula
Hanı bir belə güman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Dedim ayrılıq qınama məni
Səni görmüşəm ellər düşməni
Bu zəmin kürədə sınaşam səni
Həman ayrılıq həman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Amansız gözüün yuman ayrılıq
Can cızlığından uman ayrılıq
Nə qəmli yazar roman ayrılıq
Dillərə salan duman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

Sən unutsan da Süleyman məni
Unutmayacaq Şəhriyar səni
yaz gələr bülbül qapsar çəməni
İndilik sevsin zaman ayrılıq
Aman ayrılıq aman ayrılıq

ŞHRİYARIN CAVABI

(Məhəmməd Rəhimə)

İgidlər yurdu qafqazım sənə məndən salam olsun
Sənin eşqin iranda hənuz səbri təlan vardır
Anam təbriz gəhvarədə sevilərdi yavrum bil
Sənin qalmış o tayda xallı telli bir xalan vardır
Bu dünyada oğul eşq əhlinə küfr əhli düşməndir
Bir Allah can verirsə mində bizdən can alan vardır
Onu bizdən ayırdı ruzigarın saz nasazı
Onun üçün sızlaram hər yerdə görsəm saz çalan vardır
Araz düşmən əlində bir qılınc tək ortanı kəsdi
Onun övladı varsa bil səni yada salan vardır

* * *

Məni başdan çıxarmaqçın yaramazlar da söylərdi
Sözə çox etibar etmə ki, düz vardır yalan vardır
Boy atdım axtarıb tapdım nə hasil getməyə gördüm
Aramızda yolu bağlı qaranlıq bir dalan vardır
Bizi küfr əhli istərsə yükün çatmaq üçün istər
Bizə bunlardan artıq qalsa bir yırtıq palan vardır
O günki rəhimin məktubu gəldi çatdı baxdım ki
Anam qanı ilə qəlbi çırpınanlardan qalan vardır
Daha heydər babanın nərəsin qaytarmadan gördüm
O tayda sinələrdə sanki minlər savalan vardır
ürək qanı ilə mən də yazdım ay nazlı anam qafqaz
Sənin də şəhriyarın tək bu tayda balan vardır
İgid övladı yüz il hər bə edib zənnimcə qurtuldu

Xalam nəsli kəsildi bilmədik ya qurtulan vardır

SÜLEYMAN RÜSTƏMƏ

Demədin sözümə niyə ağların
Söz ki sən söylədin mənə saz oldu
O sözə ağlayan tək mən deyiləm
Siz çalan sazlara aləm baz oldu

Bir gecə daradı ahım qəfəsi
Ah çəkib araz saldım nəfəsi
O taydan səslədim aldım o səsi
Onda qış çevrilib mənə yaz oldu

Xızr ilə istədim aşinalıq salım
Qismətim yar olsa əbədi qalım
yəni ki, o hüsnün mətəin alım
Can nəqdin sanadım gördüm az oldu

Təbrizim yazmışdın vətən yolunda
O vədədən qalıb gözümlə yolunda
Sağında yaramam durum solunda
«.....»

RÜSTƏM ƏLİYEV LƏ VİDALAŞARKƏN

Rüstəm səni ağlar ürəyimlə yola saldım
Kaş birdə görəydim gülürsən mən də güləydim
yaxud bu salonlarda ki sənə gələcəklər
Mən də özümü gizlədərək sənə gələydim

QARDAŞIM SÜLEYMAN RÜSTƏMƏ

Gün çıtladı göz qamaşdı
Araz mənə xüsanlaşdı
Aşıq ayaq yalın qaşdı
Səsin gəldi Süleymanım
Sənə qurban mənim canım

Mən ölmüşəm ağlayan yox
Gözlərimi bağlayan yox
Bir od basıb dağlayan yox
Soyuq bizi kiridibdi
Şaxta bizi qurudubdu

Neftimizi basdırırlar
Millətə qan qusdururlar
Bir iddəyə qısdırırlar
Qalan qalır ac və susuz
Cavandisa acdı quduz

Qırx ildir ki, dustağam mən
Qaralar içrə ağam mən
Deyirsən bəs ki sağam mən
Bağırmadan iş qurtulub
Boğaz bağırısaq yırtılıb

Biz millətin var harası
Hardan sağalsın yarası
Var öz şeytanı öz barası

Bu nə deyir qaç çaparı
Ona deyir vur şikarı

Bir əl silah bir əl yalın
Biri tünük biri qalın
Deyir ki həqqizi alın
Amma hansı kömək ilə
yemək olur demək ilə?

Millət yıxan üz qalası
Sərbaz kimdir öz balası
öz qanıdır öz culası
Necə deymi çal çatlasın
Qovuq kimi vur patlasın

Böyük başlardır təqsirkar
Kiçik başda nə təqsir var
yenə ərteş dura havar
Millətin də işi işdir
yoxsa dava mərgimişdir

Millətə varmı faydası
Hər qab sınır öz baydası
Bu şeytanın öz qaydası
Dədəm mənə kor dedi
Hər gələni vur dedi

Qorxum budur oyun ola
Millət yenə qoyun ola
Kimdir bizə boyun ola

Ki qurdu biz qova bilək
Qurdun şərrin sova bilək

Amma bizim mücahidlər
Hər biri min cana dəyər
Topa tanka baxar məgər
Qan qan deyir hayxırması
Acıqlı bir şir balası

Köməkləşən gedir maha
Bizə kömək yoxdur daha
Bizimki qalmış Allaha
Şeytanqulu imiş şahımız
Bizim də var Allahımız

Biz bir dərya qan vermişik
Zindanlarda can vermişik
Qırx nəslə qurban vermişik
Şəriəti tək insanlar
Təxti kimi pəhlivanlar

Biz etisab etdik tamam
Əli yalın etdik qiyam
Qoyun gəlir naib imam
Cihad desə dartılarıq
Qırılsaq da qurtularıq

Başlara sovrulur saman
Gözləri doldurub duman
ya Əli ya İmam Zaman

Dada çatın ki dardayıq
Qurddu küləkdi qardayıq

Səsin mənə nəfəs oldu
Qəbir yenə qəfəs oldu
Bir balaca həvəs oldu
Dedim yenə durum yazım
yenə də bir qəbir qazım

Hərdən belə səsin gəlsin
Gözümüzün yaşın silsin
Mənim də bir üzüm gülsün
Haçan səni görə billəm
Qol boynuna hörə billəm

Qardaşların gözündən öp
Bəxtiyarın üzündən öp
Səmədin də sözündən öp
Mən də təkəm sizə qurban
Tək canım hamıza qurban

O TAYDAN GƏLƏNƏ

Vətəndən ayrı düşən övladım qayıt vətənə
Qayıt ki, göz yola tikmiş anan qayıtdı sənə
Anan səni itirib axtarır yenə tapdı
Deyir bala sayıq ol tapdığın itirmə yenə
Cəvahiri itənin dərini kimə desin
Yenə tapılsa deyir bəs cəvahiri itənə

Xəzanda o qara yel bülbulə dedi qoy get
Gül ilə qaldı görüş ölməsək göy ot bitənə
Göy ot biçik gül açıb yaz gəlib oxur qazalaq
Qışı çıxardıb uşaqlar qaçırlar çay çəmənə
Sənin tanışlaruvun çoxları qabaqda gedib
Dala qalan elə bir təkçə münhəsirdi mənə
Sənə tanış qalan olsa mənim kimi qocalar
Cavansa sən gedən illərdə körpə biratənə
Gül əkməkdən qoca bağban bükülsə bel nə qəmin
Dalınca rəhmət oxurlar bu gülləri əkənə
Mənim də qədrimi bil gül başın tikan saxlar
Canın da ta dirisən ehtiyacı var bədənə
Adın nə qoysa qoyub şeytan əslidir bu gədə
Sadismi var nə dədə xərcinə gəlir nə nənə
Əcinnətək təmiz insanları kəsib biçdi
Bizim cəzirəmizi qoydu xali o səkənə
O Allahın danıb öz nəfsinə tərəhümü yox
Desə də bu nədir oğlum deyər əmi sənə nə
O taylılar oturan yerdə şəhriyar qəzəli
Oxunsa da elə bil məşq yollusan xətəmə

HƏKİMƏ CAN

Sən vətənnən sarı qəlbin döyünürsə maralım
Vətənin maralınnan sarı qəlbi döyünür
Vətəni bağruva bassan sevinərsən yenə sən
Ki vətən də balasın bağrına bassa sevinər
Mənim eşqim ucalıb qürbət olub dünya mənə
Dostum oyanmır döyünür düşmən oyanmır öyünür

QAFQAZLI QARDAŞLAR İLƏ GÖRÜŞ

Ey səfasın unutmayan qafqaz
Gəlmişəm zövq alam mərağından
Qeyrəti coşqun olmayan nə bilir
Ki nələr çəkmiş fəraqından

Qoy gəlim bir qucaqlaşım öpüşək
Bir çəkək ruzigar əlindən dad
Tanrının şükr edək cəlalına ki
Bu qədərlikcə olmuşuq azad

Oxuruq biz sizin təranələri
yadigar ömürlərdən ellərdən
Bakının söz suyu hekayələric
Düşməz ellər durunca dillərdən

Sazımın qəmli simlərində mənim
Bakının başqa bir təranəsi var
Sinəmin dar xərabəsində dərin
Bu cəvahirlərin xəzanəsi var

Mən sizin şanlı qəhrəmanlarınızı
Sözlərimdə həmişə yad edərəm
Zülmə qarşı qılınc sözüm kəskin
Qəhrəmanlar kimi cihad edərəm

Sən kimi qardaş öz qarındaşını
Atmayıb özgə kimsə tutmayacaq

Qoca təbrizdə yüz min il keçsə
Bakı qardaşlarını unutmayacaq

Gün o gündür ki, haqq yolun düzlər
Onda biz də düzü düzə qoşarıq
Ayrammaz o gün bizi şəmşir
Əbədi vəsl üçün qucaqlaşarıq

Rahimin, Rüstəmin əlin sıxmaq
Mənə dünya boyunca izzəti var
Qocalıqda bu izzəti tapmaq
Bir cavanlıq qədərəcə ləzzəti var

Dilimiz qanımız bir olduqda
Qırmaq olmaq bu əhdu peymanı
Xəlv ilə əhdi möhkəm etməkdə
Boşlaya bilmərik bu imanı

Gətdim iqbal azəri buraya
Yeri boşdur boş olmasın bülbül
Yüz yaşında qənari tək oxuyur
Bülbülün qəbrinə saçılısın gül

Gəlmişik doğma yurdumuz bakiya
Qoy bu tarixdə iftixar olsun
Şəhriyardan da bu üfüqlərdə
Bu sınıq nəğmə yadigar olsun

GÖZÜM AYDIN

Gözüm aydın görürəm sevgili qardaşlarımı
Basmışam bağrıma öz doğma qarındaşlarımı
Açmışam qolları xəlqimlə üzük həlqəsitək
Salmışam həlqəyə qiymətli üzük qaşlarımı
Fələyin çərxini sındırmışam əvvəl daşda
Ətəyimdə hələ də saxlamışam daşlarını
Açmışam qəlbimizin bağlı qalan yollarını
Tapmışam yüz sənə qürbətdəki yoldaşlarımı
Bu Süleymandı ya yanımda görəsən mən inanım
Gah açıb gah qıyaram gözlərimi qaşlarımı
Yığışın şənlik edək qərnimizin bayramıdır
Sil gözündən bu yüz ildən bəri göz yaşlarımı
Yüz yaşım olsa da olsun yox üzümdə qırışım
Cavanam kim nə bilir gizlədirəm yaşlarımı
Qoçu qurbanlarımı kəsdi vətən oynaşımız
Qanımı xeyrat edərkən yedi bozbaşlarımı
Ana oynaşını qeyrət gözü görsə kor olur
Mən nə gözlə görə billəm vətən oynaşını
Gedəlim qafqaz uşaqlarını təclil edəlim
Şəhriyarım dara saqqallarını saçlarımı

TÜRKİYƏYƏ XƏYALİ SƏFƏR

Gəlmişəm nazlı hilal ölkəsinə
Fikrətin incə xəyal ölkəsinə
Akifin marşı yaşardıb gözümlü
Baxıram yəhya Kamal ölkəsinə

Əvət islam ocağı Türkiyədir
Bir müsəllası əya süfyadır
Burda rumi kimi ariflər var
Sufilər abidəsi qunyadır

Görünür pərdəsin asdıqda xəyal
Başda fikrətlə durub yəhya kamal
Son ədiblər səfidir bax nə camal
Şəhriyardan nə ağır istiqbal

Bir hilal parlayaraq oldu günəş
Bir saçlı günəş ehlam adlı
Qol qanad açdı geniş bir mülkə
İmperatoriye islam adlı

Qovzanır heyif qara bir tufan
O günəş çulğalanır ax nə mələl
Nə günəş sanki məhaq etdi qəmər
Son çıxarkən yenə bir incə hilal

Dənizi qaldırıb almış belinə
Sanki simurq xəyalım ucalır

Lakin olduqda daha məsti camal
Titrəyir həmləni əydikcə calır

Baxışım qol qanad açdıqda uçur
Göz deyir qoy hələ baxdıqca baxım
Bu üfüqlərdə sevincək qarışıb
Şəfəqin arxına axdıqca axım

Deyirəm Akif ilə gah cumayım
üfünün cülvəyə maviyyətinə
Gah Kamaldan qol alıb yüksələlim
Baxayım Fikrətin ülviyyətinə

Tumar açdıqda xəyal filimləri
Canlanır burda ağır bir tarix
Tuzlu qanlı buğunuq tufanlar
Sanki gözlər duman içrə mərix

Hər yerin toprağı bir şey bəslər
Burada doğrusu qeyrət kanıdır
Burada daşdan çox iyidlər sümüyü
Çəsmədən büllu şəhidlər qanıdır

Görürəm fatihi etməkdə hücum
Oxunur fatiheyi dövləti rum
Şanlı dağlar ucalıqlar görürəm
yənə bir çox dərələr çox uçurum

Görürəm bir əbədi izzəto şən
Gələcək fəxri olan bir keçəcək

yox bu millət bu həqiqət ölməz
Çatacaq xizrinə camın içəcək

yenə islam ələmin qaldıracaq
İnperatoru olan osmanı
İki heykəl yapacaq əl verərək
Biri türk oğlu biri irani

Burajün türkiyənin paytaxtı
Atatürk intixabı ankaradır
Səbiq istanbul idi çox da gözəl
Amma sərhəd bura nisbət aradır

Dözülüb sanki bu balkonlarda
yenə şahlar tacı bəylər fəsidir
Qulaq assan bu üfüqlərdə hənuz
Başlar nəyəsi əsgər səsidir

O gözəllər gözəli istanbul
O dənizlər qızı dərya gəlini
Sanki dərya çiçəyi nilufər
Qol açıb sahilə atmış əlini

Burda son bir mədəniyyət yaranıb
Nə binalar yapılib əllər var
Nə cəlalət nə səlabət elmi
Atatürklər kimi heykəllər var

Şərqi qərbi mədəniyyət qoşulub
Bir əsir nəslə bu torpaqda doğur

Mərifətdən qol alıb izzəti nəfs
Fəqri doğulan yerdə boğur

Qürbəti ehsas eləməm mən burda
Sanki öz doğma diyarımdı mənim
Nəradə vardır qarındaşlarımız
Ana yurdumda hisarımdı mənim

Mən də azər balası türk olğlu
Qonağam doğma qarındaşlarıma
Demişəm ayrı düşən leşlərimi
Gedəyim vəsl edəyim başlarıma

Dili dini qanı bir qardaşdıq
Sözü bizdən sənə ağlar tarix
İşdə məhkum edərək başçıları
Qara millətləri dağlar tarix

Bizdə siz tək dinə laqeyd olalı
Getdi yerlə bizə göylər qaldı
Şiqqələndik hərə bir tayda düşüb
Bir kəsik baş kimi söylər qaldı

Gəl sıxaq bir kərə qardaşlıq əlin
Lən edək naxələf əslafımıza
Bunun Nadir də Rza şah da deyir
Qoy məhəbbət qala əflamıza

Bu sevinc hıçqırığa bir ləmhə
Unudaq qanlı həzin nəğmələri

Çıxaraq tariximizdən çıxaraq
Qan qaraldan o qara səhifələri

Atatürk heykəlinə göz tikərək
Birdən alqışlayıram jən türki
Göz önündə nə tənəsüb bilməm
Bir də təsvir edirəm üzəndarkı

Obalar şairiyəm dərdimizi
Duyuram çox da dərin duyğudu bu
Baş tuna tumaya öz duyğumla
Uyuram çox da şirin uyğudu bu

Görüm ay nazlı hilalım sancaq
Parlasın get gedə bu sönməz ocaq
Demirəm biz qol edək dünyanı
Dünya ancaq bizi insan sanacaq

TÜRK ÖVLADI QEYRƏT VAXTIDIR

Ayırıb şeytan əlifbası sizi Allahdan
Öz əlifbamızı yazsaz tapasız Qurani
Dünya beş gündür cəhənnəm olursa olsun
Gəl cihad ilə tapaq cənnəti cavidanı

Hay verin Allaha qoyun şeytan tək qalsın
Tovlanıb tovlamağın da bala əndazəsi var
Allahın şəhri nədir qapısı şahı vəli
Deşik axtarma bu şəhrin belə dərvazəsi var

Türklərin qeyrəti türkiyədə qafqazda gərək
Qaynasın indiki islamda cihad meydanıdır
Kərbəla faciəsi təcrid olur iranda
Qeyrətin qaynadı bil ki bu Hüseynin qanıdır

Akifin şerinə bax gör nələr etmiş küfr
Hər qədəm bir quyu qazmış nədə salmış dərinə
Biz də islama qayıtdıqda gəlin əlbir olaq
Türklərin hər iki dünyası qayıtsın yerinə

Küfr gördüz neçə çiy çiy yedin islam ciyərin
Siz də küfrün ciyərin indi kəbab etməlisiz
Aparıb qafqaz cəngilə cihad etdi bizə
Siz də küfrün ciyərin indi kəbab etməlisiz

Qovzayın nəri təkbirlə müsəlmanlığınızı
Fars tək sabit edin islama salmanlığınızı

Farsı türkə ərəbə faiq edən Salmandır
Göstərin sizdə bu bilqeymə Süleymanlığınızı

Hər kim Allahına baş əymədi heyvan qalacaq
Siz də heyvanlara bir bildirin insanlığınızı

BEHCƏTABAD XATİRƏSİ

Ulduz sayaraq gözləmişəm hər gecə yarı
Gec gəlmədədir yar yenə olmuş gecə yarı
Gözlər asılır yox nə qaraltı nə də bir sə
Batmış qulağım gör nə düşünməkdədir dəri
Bir uşaq ayıqam söyləyərək gahdan inildər
Gahdan ona da yel dəyə laylay huş aparı
Yatmış hamı bir Allah oyaqdı daha bir mən
Məndən aşağı kimsə yox ondan da yuxarı
Qorxum budur yar gəlməyə birdən yarıla sübh
Bağrım yarılar sübhüm açılma sən tər
Dan ulduzu istər çıxma göz yalvarı çıxma
O çıxmasa da ulduzumun yoxdu çıxarı
Gəlməz tanıram bəxtimi indi ağarar sübh
Qaş belə ağardıqca daha baş da ağarıb
Eşqin qərarında vəfa olmayacaqmış
Bilməm ki niyə təbiət qurmuş bu qərarı
Sanki xoruzun son banı xəncərdir soxuldu
Sinəmdə ürək varsa kəsib qırdı damarı
Rişxəndə ilə qırcandı səhər söylədi durma
Can xorxusu var eşqin uduzdun bu qumarı
Oldun qara gün ayrılalı o sarı teldən
Bunca qara günlərdir edən rəngimi sarı

Göz yaşları hər yerdən axarsa məni tuşlar
Dəryaya baxar bəllidi çayların axarı
Əzbəs məni bayraq kimi hicranla saraldıb
Baxsan üzünə sanki qızıl güldü qızarı
Mehrabı şəfəqdə özümü səcdədə gördüm
Qan icrə qəmim yox üzüm olsun sənə sarı
Eşqi vardı şəhriyarın gülli çiçəkli
Əfsus qara yel əsdi xəzan oldu baharı

KƏLİSA NAMAZI

Çoxlar incikdi ki sən onlara naz eyləmişən
Mən də incik ki mənim nazımı az eyləmişən
Etmisən nazı bu viranə könüldə sultan
Evin abad ola dərvişə niyaz eyləmişən
Hər baxışda çaliban kipriyi mizbar kimi
Bir qulaq ver bu sınaq qəlbi nə saz eyləmişən
Başdan aç yayılığı əfşan ilə süsən sünbül
Sən bizim bayramımızsan qışı yaz eyləmişən
Sən gün ol qoy qəmimiz dağda qar olsun ərisin
Mənim ancaq işimi suzo güdaz eyləmişən
Mən bu mənada qəzəl yazmalı halım yox idi
Sən cocuq tək qocanı fırfırabaz eyləmişən
Xakili başda vurub bağlamısan tac kimi
O qızıl saçdan ona güllü qotaz eyləmişən
Sinə bir dəşti muğandır quzu yan yana yatıb
Mənim ağlar gözümü orda araz eyləmişən
Bu gözəllik ki cahanda sənə vermiş tanrı
Hər qədər naz eləsən eylə ki az eyləmişən
Məni bu suz ilə atdın aralandın bilirəm
Aranı bir para namərd ilə saz eyləmişən
Dəstəmaz eylədin çeşmə müsəlman qanıdır
Bilmirəm hansı kəlisada namaz eyləmişən
Mən əşiran oxusam pəncə əraq üstə gəzər
Gözəlim türk olalı türki hicaz eyləmişən
Taza şair bu dəniz hər nə baxırsan dibi yox
Çox uzatsan boğazı ördəyi qaz eyləmişən
Bəski zülfü xəttü xalın qopalağın götdün

Zülfəlin başını az qala daz eyləmişən
Gəl mənim istədiyim kəbə yıxılmaz ucalar
Başda da kəj gedəsən dibdə tərəz eyləmişən
Xəttü xalından alıb məşqimi Quran yazaram
Bu həqiqətlə məni əhli məcaz eyləmişən
Məni dan ulduzu sən yaxşı tanırsan səhər
üfüqi xəlvət edib rəzo niyaz eyləmişən
Şəhriyarın dağılıb dağda daşa daldalanıb
Özün insan eylə məhmudu əyaz eyləmişən

GETMƏ TƏRSA BALASI

İzni ver toy gecəsi məndə sənə dayə gəlim
Əl qətanda məşqaya sənə təməşaya gəlim
Sən bu mehtab gecəsi seyrə çıxan bir sərv ol
İzni ver mən də dalınca sürünüb sayə gəlim
Mənə də baxdın o şəhla gözlə mən qara gün
Cürətim olmadı bir kəlmə təmənnaya gəlim
Mən cəhənnəmdə də baş yasdığa qoysam sən ilə
Heç ayılmam ki durub cənnəti məvaya gəlim
Nənə qarnında sənlə əkiz olsaydım əgər
İstəməzdim doğlubu birdə bu dünyaya gəlim
Sən yatıb cənnəti rəyada görəndə gecələr
Mən də cənnətdə quş olan ki o rəyaya gəlim
Qıtlıq illər yağışı tək quruyub göz yaşımız
Kuyi eşqində gərək bir də müsəllaya gəlim
Sən də səhraya marallar kimi bir çıx nolki
Mən də bir seyrə çıxanlar kimi səhraya gəlim
Allahından əgər sən qorxmayıb olsan tərsa
Qorxuram mən də dönüb dini məsihaya gəlim
Şeyx sənən kimi donquz otarib illərcə
Səni bir görmək üçün məbədi tərsaya gəlim
yox sənəm anlamadım anlamadım haşa mən
Buraxım məscidimi sənlə kəlisaya gəlim
Gəl çıxmaq turi təcəllaya sən cilveyi tur
Mən də Musa kimi o ture təcəllaya gəlim
Şirdi Şəhriyarın şeri əlində şəmşir
Kim diyər mən belə bir şirə dəvaya gəlim

ZAMAN SƏSİ

Sübh oldu hər tərəfdən ucaldı azan səsi
Guya gəlir mələikələrdən Quran səsi
Bir səsə tapamıram ona bənzər qoyun deyim
Bənzər buna gər eşidilsəydi can səsi
Sanki uşaqlığım kimi nənənimdə yatmışam
Laylay deyir mənə anamın mehriban səsi
Sanki süfrədəyəm oyadırlar ki dur çataq
Zəngi şotor çalır keçərək karvan səsi
Sanki çoban yayıb quzunu dağda ney çalır
Röya doğur quzu qulağına çoban səsi
Cismim qocalsa da hələ eşqim qocalmayıb
Cəngildə bir hələ qulağımda cavan səsi
Sanki zaman güləşdi məni gübsədi yerə
Şərim yazım olub yıxılan pəhləvan səsi
Axır zamandır bir qulaq as ərşi titrədir
Millətlərin haray mədədi əl əman səsi
İnsan xəzanıdır tökülür can xəzəl kimi
Saz tək xəzəl yaranda sızıldar xəzan səsi
Qırx ildir dustağam qala bilməz o yağlı səs
yağsızsada qəbul elə məndən yavan səsi
Mən də səsim ucalsın gərək deyim yaman deyim
Millət acıqlıdır ucalıbdır yaman səsi
Doldur nəvara qoy qala bir gün bu körpələr
Alqışlasınlar zövq ilə bizdən qalan səsi
Məğnatis olsa səsdə çəkər inqilabda bax
Azadlıq aldıq sərdari yəmin qəhrəman səsi
İnsan qocalmış olsa qulaqlar ağırlaşar

Sanki yazıq qulaqda guruldur zaman səsi
Bax bir dərin sükuta səhər hansı bir navar
Zəbt eyləyə bilər belə bir cavidan səsi
Sancır məni bu fışka çalanlar da şəhriyar
Mən neyləyim ki, fışka bənzəyər ilan səsi

TÜRKÜN DİLİ

Türkün dili tək sevgili istəkli dil olmaz
Öz dilə qaçsan bu əsil dil əsil olmaz
Öz şerini farsa ərəbə qatmasa şair
Şeri oxuyanlar eşidənlər kəsil olmaz
Fars şairi çox sözlərini bizdən aparmış
Sabir kimi bir süfrəli şair pəxil olmaz
Türkün misli folkuloru dünyada təkdir
Xan yorğanı kənd işrə məsəldir mitil olmaz
Azər qoşunu qeysər rumi əsir etmiş
Kəsra sözüdür bir belə tarix nağıl olmaz
Pişmiş kimi şerin də gərək dadı duzu olsun
Kənd əhli biləllər ki doşabsız xəşil olmaz
Sözlərdə cəvahidir kimidir əsl bədəldən
Təşxis verən olsa bu qədər zir zəbil olmaz
Şair ola bilməzsən anan doğmasa şair
Missən abala hər sarı köynək qızıl olmaz
Çox qısa boy olsan olusan cin kimi şeytan
Çox da uzun olma ki uzunda əqil olmaz
Məndən də nə zalim çıxar oğlum nə qisasçı
Bir dəfə bunu qan ki ipəkdən qızıl olmaz
Azad qoy oğul eşqi təbiətdə bəyənsin
Dağ daşda doğulmuş deli ceyran həmil olmaz
İnsan odu tutsun bu zəlil xəlqin əlindən
Allahı seversə belə insan zəlil olmaz
Çoxdakı sərabın suyu var yağ balı vardır
Baş ərşə çatdırsa sərab ərdebil olmaz
Bir zərrə müsəvat ola şair çöpə dönməz

Ərbablarımızdan qarınlar təbil olmaz
Düz vaxta dolar taxta tabağ ədviya ilə
Onda ki nənəm sancılanar zəncəfir olmaz
Bu şəhriyarın kimi çimməli çeşmə
Kovsər ola bilsə demirəm səl səlbil olmaz

ŞATIR OĞLAN

Şatır oğlan görüm Allah sənə versin bərəkət
Qoy unun yaxşı ələnsin xəmirin əllənsin
Çox pişir yaxşı pişir göydə fırıldad kürəyi
Mənbər üstə çörəyin qoy qalanıb təllənsin
Təndirin tur təkin ərşidən alsın işığı
Ərsənin beyrəqi əhrar təkin millənsin
Kasıbın qisməti yox plo döşləməyə
Bu yavan sənəkəki bir qoy sahalı sellənsin
Qeyrətin qurbanı sən müştərini tez yola sal
El içində yaramaz arvad uşaq vellənsin
Qoy iki riyallığı satsın xozeyn bir manata
Dişi düşmüş qocanın ağzı nədir dillənsin
O mənim şerimə çox mail olan vərdestə
Denə şair çörəyi qoy qurusun güllənsin
Mən liğirsa yeyə bilsəm də flus lazım olar
Bu susuz bağça nə lazım bu qədər bellənsin
Sarı yazlıqdan olan güllü qızarmış səngək
Gərək ağzında ərik tək əzilib həllənsin
Tehranın qeyrəti yox şəhriyarı saxlamağa
Qaçmışam təbrizə qoy yaxşı yaman billənsin
Bağçamız fasid olub hər gül əkərsən açamaz
yeri daşlıqdı gərək torpağı qirəbillənsin
Müddəası çox olan təbli təhir pərbadiq
Neyləyək zurnaçını burnu gərək yellənsin
Bu gicəllənmədən ay çərxi fələk sən də yorul
Bu həyasız günə gözlər nə qədər zillənsin
Sədinin bağı gülüstanı gərək həşrə qədər

Alması sillələnib xurması zənbillənsin
Lənət ol bade xəzanə ki nizami bağının
Bir yava gülbəsərin qoymadı kakillənsin
Arzu cərgələrində biz əkən məzrəələr
Deyəsən saqələnilib qoy hələ sünbüllənsin
Qissə çox qafiyə yox axtarıram tapmıram
Yeridir şəhriyarın təbi də tənbellənsin

QƏM BASDI QƏLYANIMI

Qışın qara qeydi alıb mənim canımı
Xortdan deyib qocalıq kəsib mənim yanımı
Bu siqar da zəli tək düşüb mənim canıma
Dodaq dodaqa qoyub sorur mənim qanımı
Sazaq sazın quraraq qulaq sanki burur
Çəkibdi ipliymi qırıbdı qıytanımı
yenə qışın qoşunu payız marşın çalaraq
Kərdimdə varsa biçir lələni reyhanımı
üşüdüüm ha üşüdüüm deyir mənim dərdimi
Kürsü tovon itirir axtarır dərmanını
Payızlamış zəmiyəm viryan mənə nə gərək
Dönərgə döndərəcək döndükcə vəryanımı
Qoy çalxasın bizi bu zəmanə nehrə kimi
Mənim südüm çürüyüb turşadsın ayranımı
Hünər dilim qələmim işdən salan məni də
İşdən salıb itirib pak adımı sanımı
Heydər baba yolu tək yol bağlanıb üzümə
Ovçu fələk ovlayıb sürüylə ceyranımı
Nazlı yarım gedəli sönüb mənim çırağım
Xam varsa da nə karı evin ki yox xanımı
Məryəm köçüb gedibən şəhrizadım da gedir
Fələk əlimdən alır dürrümü mərcanımı
Yetim tək öz gözüümü niybət basıb basacaq
Yaman qarışdıracaq səlqəmi səhmanımı
Nə diz var ki, sürünəm nə üz var ki qayıdam
Nə yük qalıb nə yabı soyublar karvanımı
Eldən məni qocalıb azğın salıb salacaq

İtirdim təbrizimi uduzdu tehranımı
Bizim də çayxanamız çay tökərək qonağa
Doldurdu zərdab ilə mənim fincanımı
Qəlyanla şəhriyarın qaldı qəmi bağlayım
Mən də xoruldadıram qəm basdı qəlyanımı

ÇABALIYIR ÜRƏK SİNƏMDƏ

Aynaya baxanda gördüm səqqəlimə dən düşübdü
Mən ki çox qocalmamışma bilmirəm nədən düşbdü
Hünər olsa ruh cavandır hələ hələ düşgün olmaz
Onda ki gördün düşübsən bu nəfil bədən düşübdür
ürəyə ki sən gedirsən quyular açıbdır ağzın
Şeytanın toru yamandır hər gəlib gedən düşübdür
Nə qədər başın səlamət əl ayaq da başsız olmaz
Ayağa dəmir düşəndə başın çədən düşübdür
Quyudan xəlgə qazdın çıxma bilməzsən səlamət
Adam incidən bəlaya adam incidən düşübdür
Çabalır ürək sinəmdə başı kəsilməmiş toyuq tək
Pilləni çıxanda gördüm sinə nəfədən düşübdür
Serçədən siçandan artıq toru biz quranda düşməz
Amma şir torun quranda fil ya gərgədan düşübdür
Şəhriyar ədəmdən ayrı mirvari yetim qalanda
yəmən cənubindən də baxasan ədəm düşübdür

PƏRVANƏ VƏ ŞAM

Bərq olmadı qızım gecə yandırdı laləni
Pərvanənin o dəmdə baxırdım ədasına
Gördüm təvafi kəbədə yandıqca yalvarır
Söylür dözümlə nə qədər bu eşqin cəfasına
Ya bu hicab şüəni qaldır ki, sovrulum
Ya söndürüb bu fitnəni batma əzasına
Baxdım ki şam söylədi ey eşqə müddəi
Aşiq haçan olub yetə öz müddəasına
Bir yar melqadı bizi belə yandıran
Səbr elə yandıran da çatar öz cəzasına
Amma bu eşq atəşi ərşi candadır
Qoy yandırıb xudini yetirsin xudasına

AĞIZ YEMİŞİ

Bir gün ağız qalı boş
Bir gün dolu dad olu
Gün var ki heç zad olmaz
Gün var ki hər zad olu
Bəxtin dura baxarsan
yadlar qohum qardaşdı
Amma bəxtin yatanda
Qohum qardaş yad olı
Çalış adın gələndə
Rəhmət oxunsun sənə
Dünyada səndən qalan
Axırda bir ad olur
Gördün işin əyildi
Durma əkil gözdən it
Dostun görər darıxar
Düşmən görər şad olı

FASILƏ DÜŞDÜ

Bir gün mən ilə yar arasında giley düşdü
Olmazdı gilayə arada iş belə düşdü
Tab etməz idim ayrılığa bircə dəqiqə
Gündən günə aydan aya ildən ilə düşdü
Göz yaşım axıb sel kimi dəryaya töküldü
Fəryada yetən o nazlı nigarım selə düşdü
Hərdən gülüm də şəhriyarı gülginən yoxla
Birdən görəsən güldü əcəl fasilə düşdü

AFƏRİNEŞ

Çox pir təlaşıqdı tellərin bu afərineşin
Ta bir əqil quşu qona bildi uçanmasın
Mənilər düğün vurub buna məşatə ta daraq
yüz barmaq olsa bir düğün ondan açanmasın
Dustaq edib zaman və məkanı ki həsrə tək
Dustaqdı ki, nə qədər qoçaqsa qaçanmasın
Bir tor qurub ki dərya nəhəngi ilan kimi
Qırılsın amma bir düzəlib qədd açanmasın
Salmış həyatə fəzlə şəyatın siçan kimi
Olmaq gərək pişik ki, siçanlar siçanmasın
Tək eşqidir sevgili insana gül saçar
Ta küfr şeytənət daha sancaq saçanmasın

* * *

Bir hovsələli dil qanan olsaydı deyərdim
Sel boğdu məni nəşimi daşdan daşa çaldı
Dünya məni saldı şoxuma küplədi tutdu
Aldı başına cismimi göydən yerə saldı
Dərdi əhli danışsa onu dərd əhli tez anlar
Yetgin sözü qanmaz o adəm ki özü kaldı

NECƏ KEÇDİ ÖMRÜN

Bir uşaqlıqda xoş oldum o da yer göy qaçaraq
Quş kimi dağlar uçub yel kimi bağlar keçdi
Sonra birdən qatar altında qalıb üstündən
Deyə bilməm nə qədər sel kimi dağlar keçdi
Ürəyimdən xəbər alsam necə keçdi ömrüm
Göz yaşım ilə yazacaq mən günüm ağlar keçdi

ALNIMIN YAZISI

Ayılarda da indilər yuxudan
Huş azıb tez tapanmıram özümü
Bilmirəm hardayam bura haradır
Ev eşik yad gəlir hələ gözümə
Elə bil qalmışam keçənlərdə
Deyirəm bəs yenə haman adamam
Yenə sabiq kimi idarəm var
Tələsik istərəm duram baxıram
Bel buxun qol qıçım daha qalxmır
Daha qüdrət yoxum durum ayağa
Qocalıq heç hələ yadımda deyil
Deyirəm bəs yenə noxoşlamışam
İstəyirəm səsləyəm yenə xanımı
Ki davam var gətir yenə naxoşam
Amma ev sanki bir qəbristandır
Op tutub qızlarım ciğən viğanı
Nə küsüblər ki, heç danışmarlar
Heç xanımdan da səs səda yoxdur
Elə bil birdə silkəlirlər məni
Huşum azmış yolun qanıb qayıdır
Özümü axtarıb yenə tapıram
Oxunur ancaq alnımın yazısı
Burda birdən çökür qaranlıqlar
Sanki dam daş uçur mənim başıma
Qalmışam dam divarlar altında
Bir qaranlıq qəbirdəyəm ki, daha
Heç tərəfdən işıqlığım yoxdur

İçərim sanki öz səsimlə deyir
Sən ölübkən qəbirdə xortlamısan
Nə xanım, arvadın on ildir ölüb
Arvadın öldü qızların köçdü
Qocalıq gəldi qalanı aldı
Səni kor quş kimi basıb qəfəsə
Nə qoyubsan əmi nə axtarırsan
Bir kəsım qalmayıb hamı getdi
Qoca da sən kimi qərīb olmaz
Qocalar içrəsə də yetim sənsən
Sən imişsən ölən xanım dirilib
yaramın közməsi qopub acısır
Hər zadın zipdi də özü ilə gələr
Qara gün ağ günü salır yadıma
Sinəmin sazları sızıldırırlar
Dibdə qəlbimdə zar zar ağlayaraq
Farsı bir qətə var düşüb yadıma
Azər biqdeli belə yazmış
O yazıq da məni halımdaymış

Pirəmo adəte teflan darəm
Ba mən in şuxi təb ərzani
Vəqti əz xənde mərə qol rizi
Vəqti ər geryi qolab əfşani
Əgərəm xənde nə əz bixelədi
Və gərəm girye nə əz nadani
Əvvələm xənde ze bi dərdi bud
Və axirəm girye ze bir dərmane

ƏZİM ŞAİRİMİZ FÜZULİ

Türkü farsı ərəbi də nə fəzail varmış
Ki Füzuli kimi bir şair fazil doğulur
Şərhi sədri ilə səahif yazılır
Sinəsinə leylətül qədrə çatır
Mushəfi nazil doğulur
Səfəvinin qılıcı bu qələmə baxdı dedi
Gəl əfazil yaradaq yoxsa ərəzil doğulur
üç lisanda açılır məktəbi Quran qapısı
Bu məkatibdə ərəzildən əfazil doğulur
Tuşeyi həcci ziyarət dolur əxlaqi rəsul
Nazilə yol özünü nazlı mənazil doğulur
Şəhriyar bu cəmiyyə əcləşəli nuh kimi
Gör nə tufan qoparır bax nə zəlazil doğlulur
Fərdinin xidməti izzətlə qəbul olmalıdır
Mənzilə izzət üçün xadimi mənzil doğulur

MƏCNUN

Məcnunilə mən məktbeyi eşq içrə oxurduq
Mən müshəfi xətm etdim o vəlleylidə qaldı
Bir gündə eşitdik ki, düşüb çöllərə məcnun
Vəllieyl olub verdi cavan ikən qocaldı
Bir gündə xəbər gəldi ki, vəlleylisi ilə
Can verdi cahan içrə yaman vəlvələ saldı

YALAN DÜNYA

Bu dünya fanidir fani
Bu dünyada qalan hanı
Davud oğlu Süleymani
Təxt üstündən salan dünya

(Xəstə Qasım)

Sənin bəhrən yiyən kimdir
Kiminkisən yiyən kimdir
Sənə doğru deyən kimdir
yalan dünya yalan dünya
Səni fərzanələr atdı
Qapıb divanələr tutdu
Kimi aldı kimi satdı
Satan dünya alan dünya
Səni bayquşlar alqışlar
Dəli viranəni xoşlar
Dolan əqlə səni boşlar
İçi boşla dolan dünya
Çatıb səndən köçən keçdi
Əcəl camin içən keçdi
Olan oldu keçən keçdi
Nə istirdin olan dünya
Atı əzzəl dağı saldıq
yorulduqca dalı qaldıq
Atı satdıq ulaq aldıq
yəhər oldu palan dünya
Sənə qarunlar aldandı

Qızıl telli qallandı
Batıb zülmata quylandı
Olüb təlli talan dünya
Qazanıb hey talanıbsan
Qalanıb hey calanıbsan
Əzəldən çalxalanıbsan
yənə də çalxalan dünya
Nənə qarnı ilk beşigin
Qəbristanlıq son deşigin
Nə içərin nə eşigin
Qaranlıq bir dalan dünya
Nə qandın kim gül əkəndir
Kim qılıc tək qan tökəndir
Teymur hələ kürəkəndir
Çəngiz canın alan dünya
İgidlərin başın yeyən
Qocalar bozbaşın yeyən
Qəbirlərin daşın yeyən
Özü yənə qalan dünya
Biri ayna bir pasdır
Biri aydın bir kasdır
Gecə toydur gecə yasıdır
Gül açdıqda solan dünya
Boğulaydın doğan yerdə
Doğub xəlqi boğan yerdə
Oğul nəşin oğan yerdə
Ana zülfün yolan dünya
Ocaq ikən söynəymişsən
Çanaq ikən könəymişsən
Nə pis qarı nənəymişsən

Nağıl yalan palan dünya
yaman qurqu yığılaydın
Tufanlarda boğulaydın
Nolaydı bir dağılaydın
Bizi dərddə salan dünya

QAÇAQ NƏBİ

Dur qəfəs qapısın açaq Nəbi
Bu sınıq qandla uçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Qazamat istidir yata bilmisən
Analar beşiyin sata bilmisən
Öz ata yurdun ata bilmisən
Qeyrətin qurbanı ay qoçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi.
On beş il qavurun zülmünə dözdün
O nəqşə çəkdikcə nəqşəsin pozdun
Şimdiki obadan eldən əl üzdün
Qəm yükün çatmışam dur qoçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Dörd bir dövrəmizi saldatlar aldı
Qələlər ucaldı qaranlıq saldı
Zindan işıqsız günəşsiz qaldı
Himmətin ucadır dam alçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Bir kəsin qalmayıb yarı yoldaşdan
Qalsa da fayşadır doymaz oynaşdan
Gecəli qoy aşaq bu dağdan daşdan
Zindanı qazmışam dur qaçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Dedim bəs vətəndə sabiq vətəndir?
Gördüm dostum yox hamı düşməndir
Vətəndən qalan bir quru kövşəndir
Ondan dan əl çəkib vaz keçək Nəbi

Ay qoçaq Nəbi
Gəlmişdim vətənin edim xidmətin
Özündə də çəkdim qəmli qürbətin
Qırıram ürəkdən vətən ülvətin
Cigərə bağlısa bir pıçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Vətəndən doymuşam məni qınama
Dur gedək bu xəlqi artıq sınama
Dur görüm bu ağacq bənzir anama
Telindən qoy qırım bir saçaq Nəbi
Ay qoçaq Nəbi
Hara olmalı? Bilə bilmədik
Ləkəsin bu qanın silə bilmədik
Birdə biz bu yana gələ bilmədik
Arazın suyundan bir içək nəbi
Qeyrətin qurbanı ay qoçaq Nəbi

ƏSLİ KƏRƏM ŞERİNƏ BİR HAŞİYƏ

*Kərəm deyər: Mən bir səfil səyyadam
Hər marala tor ataram mar gülü
yar bağının bülbülləri oxuyur
Bizim yurda seyrədə yox bir gül sar gülü*

(Əsli kərəm dastanından)

Evdə bir il ah çəkərəm xəbər yox
Evdən çıxam bir gül mən oyana, yar gəlir
Tay tuşlarım çölə çıxı gün çıxar
Mən çıxanda yağış getsə qar gələr
yazıq gözümlə aclığa dözü darıxma
Bu gün sabah bahar gəli bar gəli
Bizə gələ gəlməyə bir kal icdə
Qonşumuza heyva gəli nar gəli
Xan evinə şer gələ quyruq bula
Bizim ev kor it gələ har gələ
Xəlpə qonaq gəli gözü sürməli
Bizim evdən kor getməmiş kar gəli
Bəxtimə arvad nə çıxar, bilmərəm
Bəllidir ki sarsağa sosar gəlir
Bir «üç ətək» əndazadır əgnimə
«salisburu» gen gəlməsə dar gəli
Dövlətliyə yas da gələ oynayar
Biz kasıba toy gələ axsar gəli
Qəm yükündən kəndxudanın hissəsi
Xərdəl olu bizimki xalvar gəli
Kəddə bizi döyüllə, bir havar yox

Biz bir kəlmə həqq danışaq car gəli
Darğa şayırtılar bizə sərkar çıxar
Dar dibindən qurtla sərda gəli
Bundan belə özgə görən özgədən
Minnət çəkir qeyrətimə ar gəli
İşçi toyuq kəsəndə mən baxanmam
Bilməm ürəyindən var gəli
Gəmdən mənim bir eynək var gözümdə
İşıq aydın gün gözümə tar gəli
Eşqim düşüb yadıma gözlər daşar
Baharda sel atlanı çaylar gəli
Çox şairin təbi donar buz kimi
Şəhriyarın şəri də qaynar gəli

SAZLI ŞAİRİMİZ XAZƏNİN RUHANA TƏQDİM

Sızıldar sinəmi sazi «dəraməd» eylərəm «şuli»
«çobanım» sən də «səlmək»lə sızıldad taru təmburi
«Hüseyni» kakulin «üzzari» getdi nəzmi nəsr olmuş
çağır «şəhnaz» yeni mənzum edək bu şeiri mənsuri
«şekəstə» qəddi «azərbaycan» «dilçiş» lə qılsın «ras»
«əraqi» «rak» dən endir fruzda bağla «mahuri»
kal ol «kargah» ilə «zabül» «müxalifət» varsa «məğlub» et
«hisar» ikrə darıxdım qoy dara çəksinlər «mənsuri»
sazımda simlərin oldu tari zülfün tək olub nacür
daraq mizraba cor et bəlkə cor etsin bu nacuri
Sızıldad «dəşti» və «sarıncı» «türk əfşar» kimi neyidə
«bəyat kürdü» çal son «isfahan» kuk ilə sən turu
«rəhab» ilə «nəva» dən pəncə qoy «ras pənciqah» üstə
«mürəkkəbxan» edir məhşər qoy israfıl çala suri
«qarabağın» çıxıb əldən «secahim» qoy «yetim» olsun
İgidlər yurdusa bir gün təblo şeypuri
«Humayun» dəstiqahul olsan sazımda (Şəhriyar yad et)
Ki millət şairi (Xazən bizə yazmış bu dəsturi)

BƏDƏVAT

Bidüvü minib ay bidüvü bəsləynlər
Bidüvü da nişanə neçə gərəkdir
Fırxırıb çımxırıb çub şığıyanda
Ceyran tək tollanıb qeçə gərəkdir
Uzaq qaraltısı qarışqadisa
Qulaqlar saxlanıb seçə gərəkdir
Dırnağı altında daş, qum, dağ, dərə
Döşənib yumşaq keçə gərəkdir
Səlqəli bal, pətək saxlayanındır
Mənim də şan balım beçə gərəkdir

YAR OLMAZ

«Səndən mənə yar olmaz» yar belə əyyar olmaz
heçdən mənə kar olsa Səndən mənə kar olmaz
Beylə məni talayan yar qalsın əğyar olmaz
Genişlənsə aramız Qəbir bizə dar olmaz
ürək aydın qalırsa Aydın gözlər tar olmaz
Dinsiz imansız eldə Namus qalmaz ar olmaz
Çəsmə çıxmaz çay axmaz yağış yağmaz qar olmaz
Susuz günəşsiz bağda Heyva bitməz nar olmaz
Namərd içən bağçada Budaq olsa bar olmaz
Varım olsa gəl apar Amma heçdən var olmaz
Lal olmasa anlayan Anlamayan kar olmaz
yol göstərən olmasa yol gedən huşyar olmaz

TƏNZ ŞEİRLƏR

SABİRİN XORUZU

Sübh xiyali ilə xoruzlandı çən
Mən də (hop) tək bir ağız banladım
Qalmadı salim mənə də qol qanad
Banlamağın mən də dadın anladım
Cücələrim gəlmədilər bağrıma
Ağrını aldım yanıma yanladım
Bax necə heyvan eləyirlər məni
Mən necə bu heyvanı insanladım
Aqıl olub əql məni danladı
Aşiq olub mən də onu danladım
«Əl atıb Allah ətəgin tut» dedi
Gör necə müşkilləri asanladım.
Tehrani bir gün dəccal mənə təbrizlədi
Mən də gəlib təbrizi tehranladım
Qap qara zülmə gecəni sızlayıb
Sübhə qədər sursatı səhmanladım
Xəlqi oyatdım bu sınıq qəlbi ilə
Allaha şeytanları şeytanladım
Küfr, müsəlmanları kafirlədi
Mən də dedim: küfrü müsəlmanladım
Şükr ola mən istəmişəm zülmüdəm
Bir para zalimləri peşmanladım
Bax ki, xoruz tək açılarda səhər
Mən də açıq səslə qoçaq banladım

QƏRƏ BASDI HEKAYƏSİ

Dünən gecə cinlər qoşun çəkdilər
Mən qorxudan cıncırığım çıxmadı
yorğan üstün mənə sırtıq çəkdilər
Mən də sırtıq heç sırtığım çıxmadı
Birdən durub cırıqların çıxartdım
Kimdi desin mən cırığım çıxmadı
yata bilməyirəm bu gecə mən ki yata bilməyirəm
Başı başlara qata bilməyirəm
yata bilməyirəm başı başlara qata bilməyirəm
yuxusuzluq məni qatlaşdırdı
Mən bu namərdə bata bilmirəm
Oğru qaldırdı qazan qablamanı
Kim əl atsın hacata? Bilməyirəm
Oğrunun kim yetirib hommasına
Zıxlıya bir zopata bilməyirəm
Aylıq aldığ, kira verdik getdi
Nə yiyək ey vay ata bilməyirəm
Dədəmiz yox kimək çəkmək baratı
Kimi salmaq barata bilməyirəm
Cibdə qalmışsa da bir beş manatım
Nə alım beş matana bilməyirəm
Dəli şeytan deyir yorqanı sat
Qışdı yorqandı sata bilməyirəm
Qar deyir: gəl kişi sən pambıq ataq
Kişi! Mən pambıq ata bilməyirəm
Hey gəlib məndən alırlar şətəli
Kim salıb mağzı mata bilməyirəm

Zindəqanlıq qurata bir şey olub
Nəyə lazım qurata bilməyirəm
Bir sümükdür ki boğazlarda qalıb
Kim ata ya kim uta bilməyirəm
Qar yağışda, bu nə qundum köçdüm?
Niyə düşdük bu ota bilməyirəm
Bu kitablar özü bir at yüküdür
Bunu kim yatsın ata bilməyirəm
Çaysızam tapmayıram çay pakatın
Nə gəlib bu pakta bilməyirəm
Hey soyuqdan quruyub big dururam
Kimdi yengə-muş ata bilməyirəm
Əl tutmur ki, yazam əl tapmaq da
Qələmə ya dəvata bilməyirəm
Gecəmiz sübh olacaq? ya hələ var?
Baxıram hey saata bilməyirəm
Quş uçar amma nə dərman eləmək?
Daş dəgən qol qanada bilməyirəm
Arxadaşlar mənə bir əl yetirin
yük ağırlaşdı çata bilməyirəm
Təbi şerim dayanıb soncuq atır
Məndə ki soncuq ata bilməyirəm

ĞƏMLƏ ATIŞI-BARIŞ

(Mütəyibə)

Ğəmə dedim haçanadək bizi bezdirəcəksən
Dedi buyur budu gəldim! Dedim ki: Sikdirəcəksən
Dedi: palan kimi tikdirmişəm qalan bir sənə kol
Dedim ki: eşşək özünsən tikilsə sökdürəcəksən
Dedi: Dübərdüvə qoşmuşam «hola» xəbərin yox
Dedim: holanı qoşandan sonra nə əkdirəcəksən
Dedi ki: «Kor» tapşırdım gələ, dedim neçə misqal
Dedi: necə neçə misqal? Qapanda çəkdirəcəksən
Dəvə gəlib kolu çatmış qapında istir çöksün
Dedim ki: ol dəvəni, öz qapında çökdürəcəksən
Dedi: qanın tökərəm, hər kim oldu hizbi ədalət
Dedim ki: hizbi zəlalət qanında, tökdürəcəksən
Dedi: səmavərə də nəftimiz tökəndi, da səndə
Qaz üstə ketridə çay dəmləyim, bir içdirəcəksən
Dedim: qayış yaxama tikmə al qurtar bu canı get
Dedi: hələ neçə bayram donun da tikdirəcəksən
Bu mahutları bəzzaz kəsəndə dərzi biçəndə
Gözəlcə tikdirib ağ buğçalarda бүkdürəcəksən
Darıxma! Gəl barışaq! Qışların çıxarında
«Mişo» kəkliqi qarda qavub həndirəcəksən
hələ qucaqlamamısan, qoy sənə ərus gələ, damat
fərikləri hələ kəklik sayacağı səkdirəcəksən

QARDAŞLIQLAR

ŞUXLUQ

Xoşdur mənə kərəcdə «Bənk darıyan» bağı
Bu möhtərəm kişi bağı etmiş cənan bağı
Mən bu bağı görəndə gözümdən düşür «İrəm»
Məxsusən öz evim ki olur ki lap «tuman bağı»

ƏMİ OĞLUM MİR ƏBÜLFƏZLİ

Maşının xumsuna heydər babanın tənzinə
Mirəbülfəz gətirmiş mənə öz mənzilinə
Təslim oldum sözünə çarə nədir? Taksiçidir
Gördüm artıq danışım əl atacaq həndəlinə
Bir məsəl var ki, qonaq qardaşa dəstür verilib
Bir təarüflə düş atdan, atı bağla dilinə
Məni qoymuş maşına yol uzunlu sürdükcə
Hey alıb dən düşüb artıq qalayıb zənbilinə
Xoşqınab seyyidinin əmri qonaqsız keçməz
Qonağın burda gərək qarnı yeməkdən dəlinə
Bir qonaq da gətirib çox da əziz öz bacısı
Cəlilə əmqızıdan düşmüş onun da telinə
Cəlilə əmqızı da qardaşının lap tayıdır
Mehriban sanki bir alma yarından düz bölünə
yaxşı bir mənzili var səhni gözəl yurdu du bol
Bax ağaclarına bax quşlarına bax gölünə
Xanımı tazə gəлиндir adı məryəm xanım
Toy tutub kənd sayağı alma da atmış gəlinə

Tazə ev tazə gəlinlə bir işıqlanmadadır
Çıl çıraqdı ki, verib zinət evin qəndilinə
Vardı ol xanımından iki nazlı uşağı
Bax pəri, pərvizi tək sən gülünə bülbülünə
Biri Pərvindi ki, danişqahi var aylığı var
yeni bir qız mütəcəddid əli vurmuş belinə
Biri Pərviz ki dəbirsitani nisfə yetirib
O da inşallah gərək cohəri zati bilinə
Bu əmoğlu şükr Allaha hələldir çörəgi
Müxlisəm mən də bunun sadə qübul mənqəlinə
Zəhmət ilə qazanıb taksisi var şəxsisi var
Düzülə sərf eləyib hər nə ki gəlmiş əlinə
Dünbələn düz bir adamdır, iki dünyası da var
Gəlməyib əyri yalan söz bu cavanın dilinə
Şəhriyar şeridi bu yaz ürəyə yaz qalsın
Ürəyində yazılan söz da gərəkməz silinə

SƏREYNLİ ŞAIRƏ

Şair oğlum! Baldan şirin söhbətin
ürək sevər diyanətin, himmətin
yayılar aləmə sənin şöhrətin
İşıqlanıb yanar çırağın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum
Qəlbir içrə yoldaşları ələrəm
yaşayışda sənə uğur dilərəm
On beş ildir görüşünə gələrəm
Son gündə tutaram sorağın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum
Bulaq kimi el nəğməsin pıçıldar
ürəyində dalğalanar arzular
Bu şerimi saxlma məndən yadigar
Savalan dığıdır dayağın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum
Qartalım! Dağların başın alarsan
Ulduz açatmağa qanad çalarsan
Mən olmasam məni yada salarsan
Axsın ayna kimi bulağın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum
(Qartalım) açmışam sözümü sənə
Mən qonaq olmaram tirə gəlib gedənə
Uğurlu görərəm səni vətənə
Sadə sən yox özgə boyacağın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum
Qap qaradır sən qara tellərin
Hələ tanımayır səni ellərin

Bahar gələr qönçələnər güllərin
Bülbülü ağladar fəraqın oğlum
Şəhriyar olubdur qonağın oğlum

YANQILICI

«Paşa» yenə unuttun müxlisivi
Yanqılıcı qoydun yenə fəsiyi
İndi ki üz görsətmisən hərdən bir
Tilfon elə biz eşidək səsiyi
Söylə görüm haçanadək «paşa can»
İntizarda günümüzü sanıyaq
Belə gəl-get ki bir zamandan sonra
Bir birini görə bilsək tanıyaq

NƏNƏQIZ ƏMQIZININ OĞLU ƏLİ AĞAYA BİR YADİGARLIQ

Sən «Əli» yaxşı bu dağda oturaq eyləmişən
Şəhri, dünyanı, (Əli (ə)) tək setəlaq eyləmişən
Üərgində əkilib yaxşı təvəkkül toxumu
Yaxşı bitdikcə də sən yaxşı alaqlaq eyləmişən
Əl qolun var! Ki tək əlli bu dağın böyründə
Bu sayaqlar bir avadanlıq əl ayaqlaq eyləmişən
Qeyrətin dağ kimidir dağ dağa əlbət dayanar
Sən də dağlar kimi dağları dalaqlaq eyləmişən
Açıqlıq burda üfüqlər dağdır, ağacdır, bağdır
Dağa dirsəklənibən mənzəri bağ eyləmişən
Bir qürur var bu fəqir gürfədə bir istiqna
Sanki fironuların qəsrini lağ eyləmişən
Bu qala-qallı şəhərdən çəkilibsən qırağa
Nazlı (Məsumə)ni gözlərdən irəqləmişən
Bu səfəli komadan kəndimizin iysi gəlir
Məni də bu qoca vaxtimdə damaqlaq eyləmişən
Köçdürübsən elə bil «Tehrana» heydər babanı
(Nənəqız əmqızı)nın sən üzün ağ eyləmişən
«Nənəqız əmqızı)nın burda cəmalı görünür
Lələdən qızlara yandıqca yaman eyləmişən
Gecələr sübhə qədər burda çıraqlar keçməz
Ayı-ulduzları yüz şəm ili çıraq eyləmişən
Zövqüdən bilmir adam burda yata ya otara
Ay-günəşlər otlağında yataqlaq eyləmişən
Burda bir çeşmədə var göz tikə «heydər baba?»
Bilmirəm hansı gözü «daşlı bulaq» eyləmişən

Çoxu kənd evləri baxsan qara palçıqdır, suvaq
Burda sən kənd evini ağ otaq eyləmisən
Bənzədibsən dərəni kənd evinin təndirinə
yapba-yonca kimi dağları qalaq eyləmisən
(Cəmilə əmqızı)nın ignəsi saplandı, dedim
kəndidə «tehrana» yırtıqca yamaq eyləmisən
yad qonaq yoxudr, gəl əgləş nəfədən düşdün sən
Sil-süpürdən baş açarkən, od ocaq eyləmisən
(Səid)in əksini gördüm nə gözəl oğlandır
görüm inşallah onu barlı budaq eyləmisən
(Musa) məktəbdə (Müzəffər) qutarıb, sərbazdır
Bu qaçaqda uşağı yaxşı qoçaq eyləmisən
(Mirəbülfəz) məni bir də gətirənməz buraya
gördü ki, sən məni artıqca qonaq eyləmisən
(Şəhriyar) səndə cavanlıq tazadan pöhrə verir
yoxsa heydər babanı burda soraq eyləmisən?

ANCELA

Gözlərimin ağı qarası Ancela
Ürəyimin dağı yarası Ancela
Sənli-mənli, ürəgimiz dağlıdır
Dərdimizin yox çarası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Hər kimsəyə gəmədən bu bir hissədir
Ata dağı bir dağ kimi qüssədir
«Sel (Sara)nı apardı» tək qissədir
El yarası, sel sarası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Mən də yaman saralmışam solmuşam
Dolandıqca dərdə qəmə dolmuşam
Gəhim sınıb dəryada qərq olmuşam
Dəryanın da hop arası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Nazlı yarım getdi günüm qərəldi
Onun dağı qəlbimi yardı dəldi
Özü getdi paket içində gəldi
Bilərzigi quşvarası ancələ
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Bel bükülüb yapışmışam belimdən
Həryan kimi adı düşməz dilimdən
Hara gedim hamı gedib əlimdən
Qərblərin var harası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Sən mənim öz nazlı gözəl balamsan
Mən dəniz olsam da «qızıl ala»msan

Kəhligimsən, fəricimsən, falamsan
Buludların mah parası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
«Türkiyə»yə getdin unutdun məni
İstanbulun uçuşu, səpdi dəni
Qapdı demək, mirvarı görcək məni
İstambulun, marmarası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Gördüm bala, necə tifaq dağılı
Fələk vurur şərab çopu çağılı
Biz də olluq «sarı inək» nağılı
(Fatimə)si «qondara»sı Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Heç bilmədim nə vaxt tutuldu toyun
Bir görmədim gəlin gedəndə boyun
Musiqimiz, şerimiz olmuş oyun
Heyvərələr zamburası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
İncə, zərif zövqün qalımı ya yox?
Ərin səndən bir zövq alırmı?
Şeridə bir nəzər salırmı ya yox?
Ya şer onundur-dırası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Gəlin görək göz bir-birin heç tanır
Ya yadlaşıb tanışlığın da danır
Ömür keçir qara yel tək fırlanır
Ruzigarın fırfırası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela
Bel bükülür ya yapışmışam belimdən
Həzryan kimi adı düşməz dilimdən

Hara gedim, hamı gedib əlimdən
Qəriblərin var harası Ancela
Gözlərimin ağı-qarası Ancela

AĞA MİRSADİQİN XEYRATI

Atamız yurdudu cahdan gəlib ehsan verərik
Can çətin vermərik inşallah asan verərik
Əzan olsa qəçəriq səfdə durub san verərik
(Mirəbülfəz) edib ehsan bizi kəndə gətirib
(Şəhriyar) kəndi tapıb kəndisin amma itirib
Özü kəsmiş şişəgi, həm bişirib həm döşürüb
Pilovun da dadaşı (Möhsün) əmoğlu bişirib
Süfrədə quş tək uşaqlar dənə bir-bir döşürüb
Qıtlıq olmaz daha burda qəbul olsun ehsan
Çıx müsəllaya çağır Allahı gəlsin neysan
Mənim ilham ilə burada qonuşub dil-doldağım
Qurana, Hafizə burda açılıb göz-qulağım
Mən də Musa kimi, «heydər baba»dır tur dağım
Burda kəşf oldu ki, həqdən nə kəramat olacaq
Necə şətrənc ki, şahlar hamısı mat olacaq
Bu bizim kəndə ola bilsə hamı bəs əmmələrım
əmmə də dursa diyər bəs hanı övladım ərim
nəvələrdən qalan olsa haçan var xəbərim
Dağılıb kim nə bilim öldü ya qaldı nərədə
Canı çıxmış uşağın hər birinin bir dərədə
Bir zibər əmqızının oğlu hacı Müştəba var
Hacı Sadiqli deyilən bir hacı Əlioğlu ağa var
Bir də Mirməmmədin oğlu hələlik bağçada var
Qocalıb əmma gənə bir qarabaği oxudu
Qarilər təşisin bir əgrib bir toxudu
Hanı molla İbrahimin dərsi hanı taş tuşlar?
Şeyxül islam hanı? yurdunda oxur bayquşlar

Kim deyirdi ki, müsəlman qavuru alqışlar?
«Babı»yə, «bolşevikə» gör nə giriftar olduq
bələşib hər nəcisə, gör necə murdar olduq
qələlər darmadağın, sərbaz olub, səngəri boş
dirilərdən daxil yağ əridibdir, dəri boş
(Şəhriyar kəndə gəlib, kənd uşağının yeri boş)
bir görənlər hamı getmiş, hamı itmiş batmış
hamısı işləyib, axirdə yorulmuş yatmış
Kimdi mən tək bağıranlar səsinə səs versin?
Dünya bizlə atışır kimdi atəşpəs versin
Gərək Allah verə, olmaz hər kəs bunu versin
Hamı getmiş, daxı ol qafilədən bir kəs yox
Zıncırovlar da düşüb vəlvələdən bir səs yox
Hanı ol mərd atalar, mərdi becərdən analar
Hanı ol nazlı gəlinlər, oy həyali sonalar
Hanı ol südlü inəklər, ala gözlü danalar?
(Çun şəvəd əsli «ququş» zan həme qismət nə bovəd
nə bovəd xeyr dərən xane ke ismət nə bovəd)
onda hər kəs bizə baxsaydı deyərdi qavuruq
Qavurun şərrini indi başımızdan savuruq
Qaururdu o bizi, biz onu ancaq qavuruq
Belə getsə, edəcək (Məhdiyə moud) zühur
Din gərək ғalıbo qahir ola, kafir məqhul.
Məclisin ehsanı (Amir Sadiqin) xeyratıdır
Bu məhalın çırağı xuşkənabın sadatıdır
İndi meydanda qalan təkçə (Hüseynin atıdır)
Müstəcab oldu bizim qərnidə şeytan duası
«Xoşgənabı» dağıdıb eylədi bayquş yuvası
arzu-göz qalmış idim öz atam yurdum vətənə,
yandı-qındı verir indi atam yurdum da mənə

heyvanat qissəsidir dünya, «kəlilədinmə»
takim axirdə bir az qovzanıb insan olacaq
azı insan da olursa çox heyvan olacaq
indi qəm-qüssənin ağzın da gərək bağlayasan
qəm ağz açasa gərək oxşayasan, ağlayasan
nəyə lazım bu qədər xəlq ürəyin dağlayasan
yer dua ilə ki xəlqin ürəyin şad olsun
dünya məxlubədirsə, axirət abad olsun

(Təbriz 1363).

ZÜMZÜMƏLƏR

Uşaqlar dil açanda, ağaclar gül açanda
Gözün bir işıqlansın, sazın bir aşıqlansın

Bir oğlan, bir qız gördün, bir ay, bir ulduz gördün
Eşqin bir yada gəlsin, ağzın bir dada gəlsin

Deyirdim itən yaxşı, couz kimi bitən yaxşı
Dünyanı dolanmışam, hər yerdən vətən yaxşı

Nə deyəm haraya gəl, hardasam oraya gəl
Bağlanan bağıranda, sən də bir haraya gəl

Cavankən qalanmışam, qocakən calanmışam
Əlin tut yıxılanın, varlıydım talanmışam

GÖZÜMÜN YAŞLARI

yar hər yerə mənlən getdi, əcəl gəlcək onlan getdi
Dayan, gəlim yola salım, xoş günüm də sənlən getdi

Xəzan gəldi gül apardı, bir gözəl bülbül apardı
yanmışdım mən, kül olmuşdum, yel gəldi, kül apardı

ürəgimin həmdəmidin, hər sirrimin məhrəmidin
Özün yara olmamışkən, hər yaranın mərhəmidin

Elim getdi ölüm qaldı, alovlandım külüm qaldı
Uçurdum bülbülün bağdan, deyeydi bir gülüm qaldı

üzügüm qaşsız qaldı, çəmənım quşsuz qaldı
Ay aman «İqbal» getdi, eşq tacı başsız qaldı

yarı kaş görmiyəydim, günüxoş görmiyəydim
Gedeydim onnan belə, yerin boş görmiyəydim

Navarın kisin tutduq, iqbalın səsin tutduq
Navarda toy tutmamış, iqbalın yasın tutduq

yükümü çatım mən də, qoy gedim itim mən də
İqbal tək atam ölüb, qalmışam yetim mən də

Gül budağı dolmayaydı, dolurdu da solmayaydı
yəbnə Adəm ölməyəydi, ya təkindən olməyəydi

Sənlə getdi xoş həyatım, altmış illik xatiratım
Sanki ağzımda dad oldu, zəhr imiş qəndim nəbatım

üzdüm əl bir nazlı yardan, bir gün üzlü gülüzardan
Elə bir parlaq cəvahir, bir də doğmaz ruzigardan

Elə səs, elə münacat, elə təsxiri səmavat
Elə tofiq, elə dövrən, bir də heyhat, bir də heyhat

Baxdım qələm qaşına, yazdım qəbir daşına
Səndən sonra kül olsun, bu dünyanın başına

BACIM OĞLU BEHRUZUN BAYATILARI

Əcəl kəsdi yanıvu, axər aldı canıvu
Qırxıvu tutan gecə, oxudum elanıvu

Başıva dolanmadım, başımı yolanmadım
Xanbamin qəm günündə, şərkdə olanmadım

Bu xəbər xoşa gəlməz, bu yatan huşa gəlməz
Zəhməti başa gəlsə, niskili başa gəlməz

Göz açdı bir zamanda, ki hamı əlamanda
Nə çəkdi qurd əlindən, bu qaranlıq dumanda

Eşidib bilənmədim, yasıva gələnəmədim
Sənlə mən yazıq balam, bir deyib gülənəmədim

O şirin dil aşması, dad-duzlu danışması
Nə qoşaymış quşumun, qonması ilə uşması

Sel gələr divar yıxa, qəm gələr ürək sıxa
Ev yıxan cavan dağı, olur ki, yaddan çıxa?

yas gərək qara geyə, yaşlılar xınov yeyə
Bacılar başın yola, qardaşvay deyə-deyə

yas gəli qəm yedirdi, saz gəli söz dedirdi
Qabaqca biz gedəydik, niyə Behruz gedirdi

yaz gələr əbir versin, qış gələr qəbir versin

Cavana qəbir verən, qocaya səbir versin

Qurtarıb məhərrəmin, olaydı axər qəmin
Qoydu biz qalanlara, dünyanın cəhənnəmin

Bikəsə kəs verən yox, səsinə səs verən yox
Fərmanlar hamı atəş, bir atəşbəs verən yox

üürək ki, xoş olmasın, dünyada kaş olmasın
Anacan oğul yeri, boşdusa boş olmasın

Səadət səidlərə, lənət də yezidlərə
Behruz da şəhid oldu, qoşuldu şəhidlərə

Pozular bu nizamlar, gələcəklər imamlar
Şəhidlər duracaqlar, alınar intiqamlar

ƏZİZA CAN!

Dərdin olmuş mənə bir, səmmili xəncər yarası
Fikrə getdikcə yaram, günbə-gün artıq eşilir

Göz yaşım qanla qarışmış, ürəyim göynəmədə
Bir biləydin içərimdə, nə çibanlar dəşilir

ƏZİZƏYƏ

Toy, yas ol gəlin getdi, qol şil ol əlin getdi
Vur başa yazıq bağban, bağ solub gülün getdi

YALQIZ QƏRİB

Əziziyəm doymadım səndən, nə tez məndən doyub getdin?

Əcəl gəlcək bu qürbətdə, məni yalqız qoyub getdin!

ƏZİZƏ

Nə zərif bir gəlin Əzizə səni
mənə layiq Tarı yaratmışdı
Bir zərif ruhə bir zərif cismi
izdivac qüdrətilə qatmışdı

Eşqimin bülbülü səni tutmuş
hər dünyada gül var, atmışdı
Sanki dustaq ikən mən azad idim
elə eşqin məni yahatmışdı

Sevdiyim sanki həmnəfəs olalı
qəfəsimdən məni çıxartmışdı
Cənnət etmiş mənim cəhənnəməmi
yanmasın, yaxmasın azatmışdı

Qara gün qarğası qonanda mənim
Ağ günüm varsa da qaraltmışdı
Adı batmış əcəl gələndə bizə
Mən ayım çıxdı gün də batmışdı

Saralıb gün şafaq dağan çanağın
Qorxudan titrədi calatmışdı
Qara bayquş çalanda ağ quşumu
Zəfəran tək məni saratmışdı

Kor qəza öz yolun gedən vaxtda
Çarənin yolların daratmışdı

Nə qədər ovdum açmadım gözüvi
Göz sükut əbədlə yatmışdı

O ala göz oyanmadı ki, mənim
Bəxtimi min kərə oyatmışdı
Daha kipriklərin olub neştər
yaramın gözməsin qanatmışdı

Sən nə yaxşı eşitmədin balalar
Anavay naləsin ucaltmışdı
Səni verdim behiştə Zəhraya
Mənə movla əlin uzatmışdı

ürəgi doğranan anan mələdi
Dünya zəhrin ona yalatmışdı
Sən bahar etdiyin çəməndə xəzan
Hər nə gül qönçə var suzatmışdı

Nə yaman yerdə köçdü karvanımız
Nə yeyin yük yapında çatmışdı
Qırxa sən yetmədin cavan getdin
Mən gedəydim ki, yeddim atmışdı

Qoca vaxtimdə bu qara bəxtim
Məni qul tək bəlayə satmışdı

YAR QASİDİ

Sən yarımın qasidisən, əgləş sənə çay demişəm
Xəyalını göndəribdir, bəs ki, mən ax-vay demişəm

Ax gecələr yatmamışam, mən sənə lay-lay demişəm
Sən yatalı mən gözümə, ulduzları say demişəm

Hər kəs sənə ulduz deyər, özüm sənə ay demişəm
Səndən sonra həyata mən, şirindisə zay demişəm

Hər gözəldən bir gül alıb, sən gözələ pay demişəm
Sənin gün tək batmağuvı, ay batana tay demişəm

İndi yaya qış deyirəm, sabiq qışa yay demişəm
Gah toyuvu yada salıb, mən dəli nay-nay demişəm

Sonra yenə yasa batıb, ağları hay-hay demişəm
Ətək dolu dərya kimi, göz yaşımı çay demişəm
Ömrə sürən mən qara gün, ax demişəm vay demişəm

BƏLALİ BAŞ

yar günümü göy əskiyə tutdu ki, dur məni boşa
Cütcü görübsən öküzə, öküz qoyub buzov qoşa?
Sən əllini keçib yaşın mən bir otuz yaşında qız
Söylə görüm otuz yaşın nə nisbəti əlli yaşa?
Sən yerə qoydun başuvu, mən başıma nə daş salım
Bəlkə mən artıq yaşadım, neyləməli, dedim yaşa!
Bir də bəlalı baş neçün yanına süpürgə bağlasın?
Börkü başa qoyan gərək börkünə də bir yaraşa
Bir də kəbin kəsilməmiş sən mənə bir söz demədin?
yoxsa cihazında gərək gələydi bir hoqqa-maşa
Dedim: Qəza gəlib tapıb bir iş idi olub keçib
Qurbanam ol ala gözə, heyranam ol qələm qaşa
Mən ki, özümdə bir günah görməyirəm çarə nədir?

Pis bəşərin qaydasıdır, yaxşını tapsa dolaşa
Dusta mürüvvət etməli, düşmən ilə keçinməli
Qayda budur heyf deyil, bəşər yolun azıb çaşa?
Mən də sənəin dayoğluyam, sən də mənim bibim qızı
Göyül baxırsa günəşə, göz də kərəkdir qamaşa
İndi bizim maral kimi, üç balamız vardı gərək
Ata-ana savaşa da bunlara xatir barışa
Hər kişiə əyalı da öz canı tək hörüklənib
Hədidə olmaz eyləsin, əyalı qardaş-qardaşa
Bu dünya bir yol kimidir, biz axirət müsafiri
Kəcavədə hamaş gərək, öz hamaşıyla yanaşa
Axirəti olanların dünyası qəmsiz olmayıb
Sel də gələr axar keçər, amma gərək aşib-daşa
Məsəldi: yer ki, bərk olur, öküz-öküzdən incinir
Hey dartınır ipin qıra, yoldaş ilə bir savaşa
Bizim də ruzigarımız yamandı, bizdə eybi yox
Bəlkə vəzifədir bəşər, qonşularıyla qonuşa
Həqqi həyat yox daha bizlərə, çox böyük başı
Zindanımızda haqqımız bir baca tapsaq tamaşa

Amma onun şəmatəti, Allaha xoş gəlməyibən
Getdi mənim həyatımı vurdu başa çıxdı başa

FƏXRİYYƏ ÖLÜMÜ

Səidin vay səsi gəldi, ocaq söndü çıraq öldü
Bizim Fəxrıyyəmiz ölsə, çəmənlər soldu bağ öldü

Səid əyləncələr qurmuş, bu şəhrə dil-damaq vermiş
Səid ölsə deyin əyləncə köçdü dil-damaq öldü

Səidin xətminə getmək, bu asanlıqda ki, olmaz
Dizimdə qüvvətim qurtardı, əl yatdı ayaq öldü

Bir oğlan idi, yas məclisinə varid olsaydı
Görərdin toy tutuldu, güllər açdı, qaşqabaq oldu

Bizi bir ömür güldürdü, dönüb axırda ağlatdı
Deyin gözlər sulansın, bağımız yandı, bulaq öldü

Gözüm qalmışdı yollarda ki, bir gəlsin üzüm gülsün
Qara bəxtim kitab açcaq, qərə görsəndi ağ oldu

Səidin qüssəsi yaddan çıxartdı, hər nə matəm var
Bu dərdə dağ gələcək, hər nə varsa, dərdə dağ oldu

Bu il biz intizardaydıq ki, Təbrizə qonaq gəlsin
Xəbər gəldi ki, qızlarınız qara geysin, qonaq öldü

Hünərmənd ölməmiş bir bax, hünər bağında tufandır
Ağaclar sındı, yapraqlar saraldı, qol-budaq öldü

Nə tək Təbrizin, Azərbaycanın fəxri Fəxriyyə
Gedib əldən uzaq düşdü, əzizlərdən iraq oldu

Gələn olsaydı Tehrandan, gələrdi səs-sorağ ondan
Dəxi bundan sora umma ki, səs batdı sorağ öldü

Bizi başsız qoyub getdin, deyirlər yaro yoldaşlar
Niyə bu bivəfa çıxdı, niyə bizdən qabaq öldü

Sənə ölmək yaraşmır, xəlqi ağlatma, diril qoy gəl
Görək birdən yenə gülmək dirildi ağlamaq öldü

Filan xərpulda murdar olmamış dabbağ gönün duzlar
yazın elanını meydan çayında bir ulağ öldü

Mən ölmüşdüm, neçə illər boyu sən sağ idin amma
Özüm də qalmışam heyran, ölən dirçəldi sağ öldü

Lətayif söylmək fənnindən indi bir nübuğ itdi
Məhafil gərm qılmaq sənətindən bir ocaq öldü

O cür kəskin məharət, bir də doğmaz, bir də doğrulmaz
Qəm-qədərə qatlandı, qılinc sındı pıçağ öldü

Təbiət köçdü sənsiz, Şəhriyarın dağlı təbindən
Duman qovzandı, cəngəl itdi, derya batdı dağ öldü

DÜNYA YALAN TAPMACADIR

İl keçdi bahar oldu, xəbər yox gülümüzdən
Gül açmadı, qovzanmadı səs, bülbülümüzdən
Bayram günümüz yaşlı görüşlərlə keçərkən
Şadlıq nə umaq, biz ayımızdan ilimizdən
Təqvim ala bilməm ələ, gördüm mənə təqvim
Göz dağdiki, təqvimi də getdi əlimizdən
Biz bağçamızı belliyə billik? Daha heyhat
Naümüd əcəlin beldarı vurmuş belimizdən
Təqvimi olardandı ki, yaddan çıxma bilməz
yaddan necə çıxsın, adı düşmür dilimizdən

El içrə başı bir yerə gahdan uyuğardı
O, getdi yığıncaq da yığışdı elimizdən
yoldaş səpələndi, elə bil sam yeli əsdi
Sərsamdı qalandı bizlərə bu sam yelimizdən
Dünya nə yaman tapmacadır, baş çıxaran yox
Biz baş tapaq ancaq, bu qubul mənqəlimizdən
Təqvimini kimi düz kişi? Heyhat tapılmaz
Bir şəmndi ki, köçdü bizim məhfilimizdən
üç nazlı bala, həmsər ilə qaldılar başsız
yansaq da od əl çəkməyəcəkdir külümüzdən
Bir kafiyyə ondan bacarı yadigar olsun
Baş yoldada bir teldi qalan kakilimizdən
El bir də desin, sel Saranı qapdı qaçırtdı
Ağlaşdı buludlar da bu daşqın selimizdən
Bir məzrədir Şəhriyarın ömrü nə hasil
Sel qoymuru bir çöp də qala hasilimizdən

DAN ULDUZU DA BATDI

Nənəqız əmqızının vay xəbəri çatdı mənə
Kənd gözümdə elə bil titrədi dam-daş uşdu
O bizim karvana dan ulduzu hökmündə imiş
O da batdı ki, dayanma, daha karvan köşdü
O gözəllik ki, görürdük hamı Heydər babada
Bu gözəllərlə ölüb, göz yaşı gözdən düşdü
Sanki bir körpünün üstündə durubsan baxısan
üz qoyub axirətə sel kimi ellər keşdi
Nənəqız əmiqızın gözləri Heydər babada
Qocalıb ölməsinə bir əbədi qarğışdı
Şəhriyarın da o mənzumədə kəskin qədəmi

Gülə yay-yaz, tikana sanki küləkdir, qışdı

CAVİDİN QƏBİR DAŞINA

Bu topraqda mənəm doktor Səlamullah Cavidəm
Ki, ömrüm keçdi Azərbaycana xidmət etməkdə
Kitablar yazmışam, öz ləhcəmizdə azəri dildə
Dayandım neməti tapdıqca, şükr nemət etməkdə
Vəsiyyət etlədim nəşimdə öz şəhrimdə quyulansın
Bağışlar dostlarım bunca qəbuli zəhmət etməkdə
Güzarım düşməsə bu qəbrə əzizim sən də ağrınma
Mənim həqqimdə bir kəlmə duayi rəhmət etməkdə
Bu şəri Şəhriyar yazmış, bu məruf şairi milli
O da ölmüşsə, rəhmət həqqidir bu himmət etməkdə

DOKTOR CAVİD DƏ GETDİ

Dünya əvəz dəyişdi, heyva verən nar alı
Amma mənim qəlbimdə, geniş yerin daralı
Doktor Cavid də getdi, yaralıyam, yaralı
Qoca əcəl malıdır, köhnəni simsar alı
Sarı çəyirtkə gəlsə, sel qabağın saralı
Amma əcəl qabağın, nə bel, nə beldar alı
yay can ala bilməsə, qış gəli çar-çar alı
yoxdan ki, bir zad çıxmaz, behiştə də var alı
Sən varı isar elə, darlığı isar alı
Şəhid ol yar yolunda, şəhid olan yar alı
Allah yolundan çıxan, nuri satar nar alı
İman olsa Allahın, dilindən ilqar alı
Mən nə orda nə burda, heç bilmirəm haralı
Bülbül cəh-cəh alanda, qarğa da qar-qar alı

Qarabəxt dağa çıxsə, dağın başın qar alı

KÖHNƏ DOSTUM MƏHƏMMƏD ƏLİ MƏHZUN

Məhzun da on azlı kişilərdən birisiydi
Zoqində qəzəl sanki gəzalın sürüsüydi
Mən yağ dərisi tək onu əvvəl dolu gördüm
Sonda yağı süzmüşdü, qalan bir dərisiydi
Məhzun bir ovuc topraq idi, dost ayağında
Fərq eyləməyib bu ölüsü o dirisiydi
Şair dediyin dəryada mirvariyyə bənzər
Mirvari çoxu rizədi, Məhzun irisiydi

QARDAŞIMIN MƏZARI

«Bir bacının diliyə.»

Daş nə bilir mən bəlalı başım var
Bu qəbr üstə axan, bir göz yaşım var
Arzu gözü tarixçəsindən qalan
Burda ancaq bir yazılı daşım var
Fatihəni unutmayın ki, burda
Mənim də bir yaralı, qardaşım var

XANNƏNƏ

Xanənə hayanda qaldın
Belə başuva dolannam
Necə mən səni itirdim
Da sənün tayın tapılmaz
Sən ölən gün əmmə gəldi
Məni götdü ayrı kəndə
Mən uşaq nə anlayaydım
Başımı qatıb uşaqlar
Neçə gün mən orda qaldım
Qayıdıb gələndə baxdım
yerivü yığışdırıblar
Nə özün və nə yerin var
Hanı xannənəm? Soruşdum
Dedilər ki, xannənəni
Aparıblar Kərbəlaya
Ki şəfasın ordan alsın
Səfəri uzun səfərdir
Bir iki il çəkər gəlinə
Necə ağlaram yanıqlı
Neçə gün elə çığırdım
Ki səsim sinəm tutuldu
O mən olmasam yanında
Özü heç yerə gedəmməz
Bu səfər nə olubdu mənsiz
Özü tək qoyub gedibdir?
Hamıdan acıq edərkən
Hamıya acıqlı baxdım
Sonra başladım ki, mən də

Gedirəm onun dalınca
Dedilər: Sənin ki, tezdır
İmamın məzarı üstə
Uşağı aparmaq olmaz
Sən oxu Quranı tez çıx
Sən onu çıxınca bəlkə
Gələ xannənə səfərdən
Tələsik rəvanlamaqda
Oxuyub Quranı çıxdım
Ki, yazım sənə gəl indi
Daha çıxmışam Quranı
Mənə sovqat al gələndə
Amma hər kağız yazanda
Ağamın gözü dolardı
Sən də ki, gəlib çıxmadın
Neçə il bu intizarla
Günü həftəni sayardım
Ta yavaş-yavaş göz açdım
Anladım ki, sən ölübsən
Belə bilməyə hənuzda
ürəyimdə bir itik var
Gözüm axtarar həmişə
Nə yamandır bu itiklər
Xannənə canım nə olaydı
Səni bir də mən tapaydım
O ayaqlar üstə bir də
Döşənib bir ağlayaydım
Qulu həlqə salmış ip tək
O ayağa bağlayaydım
Ki, daha gedənməyəydin

Gecələr yatanda sən də
Məni qoynuva alardın
Necə bağruva basardın
Qolun üstə gah salardın
Acı dünyanı atarkən
İkimiz şirin yatardıq
yuxuda lulu atarkən
Səni mən bələşdirəydim
Gecəli su qızdırardın
Özüvü təmizləyərdin
Genə də məni öpərdin
Heç mənə acıqlanmazdın
Savaşan mənə kim olsun
Sən mənə havar durardın
Mən sən anan döyəndə
Qapıb aradan çıxardın
Elə istilik o istək
Daha kimsə də olubmu?
ürəyim deyir ki, yox-yox
O dərin səfalı istək
Mənim o əzizliyim tək
Sənlə gedib tükəndi
Xanməbə özün deyərdin
Ki, sənə behiştə Allah
Verəcək nə istəyirsən
Bu sözüm yadında qalsın
Mənə qovlunu veribsən
Elə bir günüm olursa
Bilisən nə istərəm mən
Sözümə dürüst qulaq ver

Sənilən uşqlıq əhdin
Xənnənə aman nolaıdı
Bir uşqlığı tapaydım
Bir də mən sənə çataydım
Sənilən qucaqlaşaydım
Sənilən bir ağlaşaydım
yenidən uşaq olurkən
Qucağında bir yataydım
Elə bir behişt olursa
Daha mən öz Allahımdan
Başqa bir şey istəməzdım

REHLƏTİ XƏTMİ RƏSUL

yıxılıb dinin evi, rehlət edib xətmə rusul
Çırpılıb din qapısı, həzrəti Zəhrə başına
Sıqtı olub möhsünü Zəhar özü də oldu şəhid
Kül ələndi o zamandan bəri, dünya başına
Kərbəla faciəsi bəzrin əkib başlandı
Ta qiyamət nə qopa, Zeynəbi-kübra başına
Müddəi olmadı fərman qədirə təslim
Gör nə tufan gətirib, ümməti taha başına
Məşvərət əmri ilahi də olurmu heyhat!
Çəkdilər cəbrilə mövlanı da şura başına
Həzrəti Fatimənin qəbri də məhcur oldu
Çadori ismətini saldı Sürəyya başına
Ey qaranlıq gecə sən yaxşı qanırsan ki, necə
Leşkəri qüssə hücum etdi, mövla başına
Ümmət olmazsa imamətdə olar xanənişin
Dolanar Kəbə də getdikcə kəlisə başına
Bu olan işdi ki, axşam çağı Allah çobanı
Çöldə Allah davarın boşlaya bica başına
Ümmətin əksəri misdaqə «ləqəd həqqəl qovl»
O həvari yığışammazdı məsiha başına
Müslümün dörd nəfəri mömin olub Səlmən tək
Yusifin eşqi düşər dibdə Züleyxa başına
Kölgəsi taci səadət bu şəhadət şoqi
Özü bir quş ki, qonub sədrə və tuba başına
Şəhriyar gəldi Hüseynin səsi, aşurasi
Ta düşə eşqi səadət, dili şeyda başına

TƏZMİN

Hüseynə yerlər ağlar, göylər ağlar
Bətulo Mürtəza, Peyğəmbər ağlar
(Delriş)
Hüseynin nohəsin Delriş yazanda
Müsəlman səhlidir ki, kafər ağlar
Kor olmuş gözlərin qan tutdu Şimrin
Ki, görsün öz əlində xəncər ağlar
Hüseynin köynəyi Zəhra əlində
Çəkər qeyha qiyamət məhşər ağlar
Atanda Hərmələ ox Kərbəlada
Görəydin düşmən ağlar leşkər ağlar
Qucağında görəydin ümmü Leyla
Alıb nəşi Əliyyu Əkbər ağlar
Rübab niskil düşəndə süd görəndə
Əliyyu Əsgəri yad eylər ağlar
Başında kakoli Əkbər həvası
yel ağlar sünbül ağlar ənbər ağlar
yazanda ali taha nohəsin mən
Qələm gördüm sızıldar, dəftər ağlar
Əli, Şəqqül Qəmər, Mehrab tilit qan
Qulaq ver məscid oxşar, mənbər ağlar
Əlidən Şəhriyar sən bir işarə
Qucaqlar qəbri Maliki Əştər ağlar

HİLALİ MƏHƏRRƏM

Məhərrəmdir xanım Zeynəb əzası
Bizi səslir Hüseyinin Kərbəlası
Yolu bağlı qalıb düşmən əlində
Daha zəvvarının yox səs sədası
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Çağır şahi nəcəf gəlsin həraya
Cəhad ilə açaq yol Kərbəlaya
Əlinin zülfüqarı dadə çatsın
Hüseyn qurbanları gəlsin minayə
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Cəhad meydanıdır millət dayansın
Müsəlman xəbi qəflətdən oyansın
Ucalsın nəreyi Allahu Əkbər
Gərək kafər cəhənnəm içrə yansın
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Gəlib qeyrət günü himmət zamanı
Ucaldıq başda Azərbaycanı
Gedək Səddamu kafərlə cəhadə
Yıxaq bu bimürüvvət ev yıxanı
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Hüseyn zəvvarının qurtardı səbri
Qıraq bu qurdları, kaftarı bəbri
Açaq yol Kərbəlaya, Kazimeynə
Çəkək ağuşə ol şeş guşə qəbri
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Gərək din olmasa dünyanı atmaq
Şərəf-izzətli bir dünya yaratmaq
Səadətdir Hüseyn qurbanları tək
Şəhadətlə liqaullaha çatmaq
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Müsəlman səf çəkib dəvaya gəlsin
Çağır Abbası tasuaya gəlsin
Qızı Zeynəb özü sahib əzadır
Çağır Zəhranı aşuraya gəlsin
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Ana oğlun şəhid oldu mübarək
Şəhadətlə səid oldu mübarək
ümidi cənnəti tapdın da səndən
Cəhənnəm naümid oldu mübarək
Bu gün Kərbübəla viran olubdur
Hüseyn öz qaninə qəltan olubdur

Belə toy kim görüb dünyada Qasim
Toyu yasə dönən şahzadə Qasim

Ana! Oğlun Əli Əkbər fədası
Toyu Qasim kimi olmuş əzası
Durub cənnət qapısında gözətlər
Ki, gəlsinlər anasıyla atası
Belə toy kim görüb dünyada Qasim
Toyu yasə dönən şahzadə Qasim

İSLAM İNQİLABI
ALLAH VƏDƏSİ

Qoy bu inqilab sel kimi axsın
Göy guruldasın ildırım şaxsın
Müstəzəfin qoy haqqa çatarkən
İslam bayrağın dağlara taxsın
Məzlumun ahı qoy alov çəkib
Zülmü rişədən yandırır yaxsın
Allah süfrəsi açıq olarmı?
Bir iddə yesin, bir iddə baxsın

AZADLIQ QUŞU «VARLIQ»

Hərçənd qutulmaq yox hələ darlığımızdan
Amma bir azadlıq doğulub varlığımızdan
Varlıq nə bizim azadlıq quşumuzdur
Bir müjdə də vermiş bizə həmkərlığımızdan
Bəh-bəh nə şirin dilli bu cənnət quşu tuti
Qəndin alıb ilhamilə dindarlığımızdan
Dil açmada karlıq da gedər, korluğumuz da
Çun lallığımız doğmuş idi karlığımızdan
Düşmən bizi əlbir görər təslim ola naçar
Təslim oluruq düşməyə naçarlığımızdan
Hər inqilabın vur-yıxı son bənnəliq istər
Dəstur görə almaq daha memarlığımızdan
Huşyar olasız düşməni məğlub edəcəksiz
Düşmənlərimiz qorxuro, huşyarlığımızdan
Birlik yaradın, söz bir olar biz kişilərdə
Yuxuluqlarımız bitdirəcək, varlığımızdan

MƏLUL YAZIQ NEYLƏSİN?

İtirmişəm kələfçənin başını
Tapammıram üzügümün qaşını
Maşın bizi təbiətdən ayırıb
Mürdəşirə verim belə maşını
Naxoşluq da, qocalıqla əlbirdir
Qoymaz qoca dolandıra başını
Düz qaməti çəkən nəqqaş dünyanın
Göz üstündə əyri çəkmiş qaşını
yorulmuşam bu dünyadan doymuşam
Bir ataydım bu külliyyin daşını
Bir göz damı qəbir də versə kasib
Çul palazın yığışdırıb daşını
Uymuş millət həpərutdan ayılıb
yığışdırıb çərəsini xaş-xaşını
Cəhad gəlib, məlul yazıq neyləsin
Namərd məgər tək qoya yoldaşını
Aşuradır, qoca məlul baş yaran
Qan görəndə, qeyrət başı qaşını
Qanla şəhadət güllərin suvarır
Almış ələ topların apbaşını
Ərteşi bist milyonu tənzim olur
Şah İsmayıl yığır qızılbaşını
Cibhə dalında bacı şeyha çəkir
Şəhid verir cəbhədə qardaşını
Şeytan da yığmış başına hər nə var
Səddamlar tək əcamər ovbaşını
Amrikanın qazanları dib qapıb
Qıcqırdacaq bozbaşını aşını

Min il səbrin tufanı var dalında
Nuh ki, daha gizlədənəmiz yaşını
Fəcr açılıb bülbul doğur çalılar
Qürub boğur bayquşla xəffaşını
Naib imam gəlib, keçib ixtilaf
İslam tapır, itmiş qarandaşını
Təfriqəni cəm edir əsnafımız
Börkçü basır bağrına kəffaşını
Vəhdətimiz bir qazanda qaynadır
Noxudunu, ləpəsini, məşını
Sənət yetir xudkəfəliq mərzinə
Ustakar etmiş ehtiyac məşını
Şəhriyarın məqsudiyyə zindanın
Otuz bir yaz oxumuşam kaşını

İNSANSAZ İNQİLABIMIZ

Burulur sel tək inqilabımız
Durlmaqdadır məncalabımız
Arıdır bizi ovsayır bizi
Qəlbirləyərək inqilabımız
Bir ümmət olaq boyağlar getsinlər
Məhlələrdən adı götürək
Nə sərxabımız, nə seylabımız
Mübarək olsun imam xəttimiz
Sazişkarlardan ictimabımız
İmam xəttimiz, sağ-sola dönməz
Düz yoldur bizim nətxabımız
Cırrıq hər cür nisbətəməni
İmam xəttinə intisabımız
Mübarək olsun imam xəttində

Hər iyabımız, hər zihabımız
Nayibi Məhdi imam Xomeyni
Qüdsi cənabi müstəbəbimiz
Cusus yuvasın, cavanlar aldı
Mübarək olsun, fəthül-babımız
Qar-yağışsada qüdsə çatırıq
Fəthül-fütuhdur, qar doşabımız
Cəbhə Kərbəla fəllahilər tək
Hüseynilərdir həmrəkabımız
Hizbi cümhuri inficarində
Behiştilər tək bu turabımız
Məhərrəm gəlir, aşura gəlir
Şihə çəkəcək iltihabımız
Şəhid mehrəbdir Əsədullah
Bizim saqımız qan şərabımız
Aşura bizim məktəbimizdir
Qanla yazılmış bu kitabımız
ya Hüseyn biz də Kərbalamızda
Çox Əsgərimiz, çox Rübabımız
O qanlı gözlə bir baxış bəlkə
Azala bizim də əzabımız
Vabəstəlikdən bəlkə qurtulaq
Açıla qoldan bu tənabımız
Xud kəfa olaq, öz ocağımız
Öz ciyərimiz, öz kababımız
Burda tikilə, burda toxuna
Öz başmağımız, öz corabımız
Möhtəkir bilsin, bəha satandan
yox bal almağa, yoxdur qabımız
Özümüz yenə sabun bişirək

Qoy heç olmasın fərzafabimiz
Rixtəxabımız suya çəkilir
Qoy qurulmasın təxtixabımız
Allah yolunda çarvadarlıqsa
Kafər yükünü çəkməz yabımız
Hicbullah yolu, dünbələn-düzdür
Müzəməhil olsun, kəc əhzaabımız
Mürtəddə bilsin, islam ki, gəldi
Nə bəhaimiz, nə də babımız
Bizim babımız müsətəzəfindir
Müstəkbir deyil, bizim babımız
Fərşin xabı tək, sağ-sola yatmaz
Düzünə yatar bizim xabımız
Bu yoxsullardan soruşan olsa
Məhşərdə varmı bir cavabınız?
Bu gün Səddamın odundan qaçsaq
Allah oduna varmı tabımız?
İranın ərzi xaricə getməz
İslamdır bizim ərziyabımız
Mühasireyi iqtisadinin
Sındırar bizim etisabımız
İmperializmə bac verənmərik
Bağlanıb daha bu hesabımız
Da bizdən ona rəiyyət çıxmaz
Mütməin olsun xanərbabımız
Cavanlar! Cəhad qolun çırmayın
Abad olacaq hər xərabımız
Kompüüter də düzəldənməsək
Kamil olacaq əstərlabımız
Avarələri bağurza basın

Mühacir-ənsardır savabımız
Döyünmə də var, söyünmə də var
Olacaq labüd izzətimiz
Ayətullah Mədəni kimi
Gün batarsa da, var məthabımız
Ayətullah Meşkini təkin
Nur alar duayı müstəcabımız
Ayətullah Mələkəti tək
İmam göndərən gül-güləbimiz
Rəcaiyi getsə Xamneyi gələr
Min kərət olsun, izzətimiz
Gülüstan kimi var nisabımız
Molla Möhsün Kaşi əsəri
Cənnət bağı tək, var əbvbabımız
Münzəvi olmuş şairlərimiz
Zəhiruddin Fəriyabimiz
Şəhriyar qovza Heydər babanı
Qoy abad olsun Xoşgəlinabımız

ANALAR OXŞAMASI

Şəhid balam bayram gəlib, həsrət qaldım o qamətə
Behişt sənin, bayram sənin, görüş qalsın qiyamətə
Səndən sonra baş götürüb getdim, itdim bala
Hər gül gördüm, çeşmə gördüm sənə niskil etdim bala
Qayıdanda dəsmalımda toprağından gətdim bala
Hüseynin türbəti kimi saxlamışam şəfahət
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Ruhun gəldi pencərəyə, gördüm nə bir gözəl quşdu
Baxış dedi qəmgün olma, bayram gəldi də sovuşdu
Birdən baxdım yox oldu quş, heç bilmədim nə vaxt uşdu
Şaəyəd mənim gözüüm, birdən açıldı bağı cənnətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Allah yolunda vermişəm, şəhadətin nuşdur mənə
Axirətin bahar olsun, dünya varkən qışdır mənə
Şəhidlərin anaları, məsciddə də tay-tuşdur mənə
Şəhadətin bir izzətdir, biz də çatdıq o izzətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Qurban kəsir bu bayramda, biri toyuq, biri fərik
Mən də səni qurban kəsdim, ehsanlarda oldum şərik
Allahın Öz ehsanındakı cənnətdir həmişəlik
Qurban olum onu bizə nişan verən şəriətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Bur-bucaqda səndən bala, hər iz qalırsa izlərəm
Komodda da hər nə qoymuşdun hər gün açıb təmizlərəm

Kitabların tozun alıb, əyrisi varsa düzlərəm
Xəyalda qoy xadim olum, başım qarışsın xidmətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Uşaqlığın kimi bala, ürəyimdə dolanırsan
Gözlərimdə yaş olursan, qalanırsan, calanırsan
Hərdən də bir dağ, qəm olub ürəyimdə qalanırsan
Dağlar kimi başı uca, yaxşı çatdın şəhadətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Hər nə libasin varidi, boğçaya бүkdüm bağladım
Apardım verdim məscidə, ürək tapırsan dağladım
Şəhid anaların tapdım, bir oxşadım, bir ağladım
Cəhadda şirkət etməyən, həsrət qalsın bu həsrətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Şir balası şəhidlərin, yeri boşdur boş olmasın
Allah bizdən xoşnud olsun, şeytan qoy heç xoş olmasın
Sizlər kimi igidlərdən, dünya dolsun boşalmasın
Cahad bizi cəhənnəmdən, qurtardı verdi cənnətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

Şəhidlərin şəhadəti, oldu islam pıruzluğu
Anaların göz yaşları, anaların dilsuzluğu
Bayramların bayramlığı, novruzların novruzluğu
Şücaətdir ki, mat qalıb, şeytan da bu şücaətə
Şəhid balam, bayram sənın görüş qalsın qiyamətə

Şəhadət bir səadət ki, hər kəs ona çata bilməz
Allah ilə alım-satım, hər kəs alıb sata bilməz

İnsan gərək özün atsın, hər kəs özün ata bilməz
Təkcə şəhidlərdir çatan, bunca böyük səadətə
Şəhid balam, bayram sənin görüş qalsın qiyamətə

BAYRAMIN MÜBARƏK OLSUN

Başdan candan keçən millət
Bayramın mübarək olsun
Küfrü kəsib biçən millət
İslamın mübarək olsun

Ay atalar, ay analar
Ehsanız qəbul olubdur
Kuyi minada kəsilən
Qurbanız qəbul olubdur

Cahada bel bağlayandan
İmanız qəbul olubdur

Hörmət bizə halal olub, bayramız mübarək olsun
Cahad sizə cəlal olub, bayramız mübarək olsun
Şah çanağın çöndərənlər
Cəm əlindən cam alıbsız
Şəri xeyrə döndərənlər
Nəng əlindən nam alıbsız
Ərşə dua göndərənlər
Allahdan imam alıbsız
Nemətizin qədrin bilin bayramız mübarək olsun
İzzətizin qədrin bilin bayramız mübarək olsun
Azərbaycan Kürdüstan tək
Tağutun odunda yandı
İran çoxu oyanmamış
Əlli altı da oyandı
Sünni şiə cəbhələrdə

Bir səddə durub dayandı
Dibdən köçmə qiyam etdiz, bayramız mübarək olsun
İmam xəttin məram etdiz, bayramız mübarək olsun
Hər yanda bir həqsevan var
Bu aş a bir duz qatıbdır
Erməni də zərdüştü də
Bu qana qanın qatıbdır
Saleh Kəlimi sanma
Bir gecə rahat yatıbdır
Həq sevən insnlarımız, bayramız mübarək olsun
Qoysalar şeytanlarımız, bayramız mübarək olsun
Həqq dalıyca qoçaq qaçın
Həqqi haxlamaq çətindir
Din bayrağın ələ aldız
Amma saxlamaq çətindir
Əkin məriz, sənət məriz
Məriz yoxlamaq çətindir
Xidmətizi kamil edin, bayramız mübarək olsun
Nəmətizi şamil edin, bayramız mübarək olsun
Atan deyir nəşükürlük
Dilini də lal eləmişəm
Anan deyir bala sənə
Südüümü halal eləmişəm
Hacər kimi oğul qanın
Özümə camal eləmişəm
Şəhid balam xeyrin olsun, behiştə yataq eylədin
Behiştilər süfrəsinə, bizi də qonaq eylədin
Səflər icrə san verdin sən
Cəbhələrdə can verdin sən
Millətüvə kömək çıxdın

Qansızlara qan verdin sən
O pak qana qanlar qurban, bayramız mübarək olsun
O pak cana canlar qurban, bayramız mübarək olsun
Müstəzəfin piruz olur
Bir-birinə dilsuz olur
Qış bizləri kiritmə də
Qış da çönür novruz olur
Şaxtaların serçələri bayramız mübarək olsun
Açılmayan qönçələri, bayramız mübarək olsun
Səddam neftin pəndam olub
Püflə pəndamın tökülsün
yaxşı günə çıxdı İraq
Ətin əndamın tökülsün
İbni Ziyaddan xələt al, o xələt haramın olsun
Get yeziddən hökumət al, hökumət haramın olsun
İndi bizə bayram tutmaq
Sədməsi var kəramətə
yaslı görüşdü xurma ver
Şirni qalsın qiyamətə
Dünyadan vaz keçən oğul, bayramız mübarək olsun
Şəhid camın içən oğul, bayramız mübarək olsun
İnqilabdan kam almışıq
Nəngi verib nam almışıq
Küfrdən islam almışıq
Taza ilə taza girdik
Qışdan çıxdıq yazı girdik

DƏLLAL YƏHUD

yasər Ərafatdan bizə yoldaş çıxma bilməz
Bir köhnə dilənçi yenə meydanə düşübdür

yoxsa bu həcəmçi yenə istər küpə qoysun
Dəllal yəhudun gözü İrana düşübdür

CAHAD FƏRMANI

Küfrün az qaldı çıx pitdanağı
Ağa Səddam canı yığmış boğaza
Keçəl oldu başı Amrikanın
Tüklərin tökdü başı çıxdı daza
Başa-baş dünyada istikbarı
Ənqəribən qoyacaqlar loğaza
Kəbə içrə tökülən qanlarda
Verəcək ali səudi güdaza
Köhnələrdə belə bir faciə yox
Səhyonisit sovgatıdır, lap da taza
Nə sıırıq çəkdi bu vəhhabilər
Ərəbistana xüsuən hicaza
Qara qarğa sən uzatma boğazı
Bu boğaz çatma uzunluğda qaza
Din ki, amrika qazın çəkdi şişə
Sən də oldun alışıq nəftə, qaza
Nanəcibdir bu daha kor gözünə
Nəfti bir qətrədə vermə damıza
Çağırır həccə bizi zilhəccə
Elə ki, cümə çağırmış namaza
İndi əvvəldə cahaddır vacib
Heç müsəlman yolunu qıymaz aza
Verəcəksən bu canı gec ya da tez
Fürsəti vermə bada, qoyma naza
Səbrimiz olsa bizim qış da çıxar
Qış çıxarsa çıxarıq biz də yaza

Qətli amdan sonra sülhə çalışır
Bax sən Allah belə bir hoqqabaza
Tək şəhadət bazarında açmış
Bağı rizvan satan Allah mağaza
Allahın vədəsi cavidandır
Dünyada qane olun çox biraza
Dibdə Allah udacaq bu qumarı
Şeytan istər uda istər uduza
Şeytanın möhləti qurtulmadadır
Günü verdikdə suya getdi duza
Səhyonizim hər ikinin afətidir
Gecələr işdədi bənzər doğuza
Bu sürü naib imamdır çobanı
Füsrət olmaz daha qurda quduza
Düşmənin məntiqi təbliği yalan
İş çəkir gah yamana gah yoğuşa
Bu şəğal zuzəsi gahdan toyuğu
Kişlər amma dişi batmaz xoruza
Şeri məccani də çap etmirlər
Qıtlıq indi yetişibdir kağıza
Bax sən Allah ki, səvadamuzi
Dəftəri, kağızi tapmır ki, yaza
Ehtikar ilə cəhad et ki, bu Şimr
Nə aca rəhmə gəlir nə susuza
Belə getsə acığından yazıcı
Hər nə yazmışsa da lazım ki, poza
Belə bir dövrədə Hafiz doğulur?
Bu ümid varsa qalıb məncığaza

ALLAH BOYAĞI

İslam oyatdı xəlqi, başın qovzayan qaçır
Şeytan bacarmadı ki, yatanlar oyanmasın
Hər rəngi at fəqət boyan Allah boyacağını
Hər aldadan boyaqlara qəlbin boyanmasın
Xəlqin gözü ovardı, şahın mirqəzəbləri
Qoy bir ovulsun öz gözü, ta göz oyanmasın
Təbliğ o payədə gərək, olsun ki, müddəi
Bir nöqtəsində zəfinə barmağ qoyanmasın
Əlfazı möhkəm etməli, mənanı çox lətif
Sözlər gərək soğandısı, hər kəs soyanmasın
Amma gecə namaz da qılırsan, yavaşca qıl
Qoy zəhmət ilə huşlanan olsa oyanmasın
Ağzında dadlı sözlərivi sən də Şəhriyar
Elə bişir ki, xəlq dadından doyanmasın

XƏLQİN ƏLİNDƏN TUTMAQ

Cəbhədən də yuxarı hansı cahaddır bilisən?
Kinəni, boğuzu boğazdan qoparırkən atmaq
Həqqə çatmaq yolu varsa uzaqdır amma
Hamısından yaxını xəlqin əlindən tutmaq

İMAN İLƏ GETDİ

yığdı xeyir və bərəkət süfrəsin ehsan ilə getdi
Əminamanlıqda yükün bağladı iman ilə getdi
Bəyxan olmazsa deyərdik olacaq kəndimi abad
O xarab kənd də bəgxan ilə getdi ilə getdi
Silu dair olalı hər nə dəyirman yığıldı
Amma xalis təmiz unlar da dəgirman ilə getdi
Müstəbid sultanı saldıq, ki ola xəlqimiz azad

Sonra baxdıq ki, azadlıq da o sultan ilə getdi
Bir «bəli qurban» olub bizə min «bəli qurban»
Amma xələt verən ol, bir »bəli qurban» ilə getdi
Düz müsəlmanə deyirdik, qulağı tüklüdü bədbəxt
İndi bax gör ki, o düzlük də, müsəlman ilə getdi
Vermə Sabir dedi o dolma fisincanı axunda
Ağzımızdan da dad o dolma fisincan ilə getdi
Dedi, insanımız azdı, hamı insan gərək olsun
Amma insanlığımız da o az insan ilə getdi
Bu qədər dəftəri əsnad ilə bir həqqə çatan yox
Həqq verənlər pitigi Mirzəqələmdan ilə getdi
Bizə bir din qala bilmişdi miras, bir də bu İran
Din gedəndə dedi: Tək getmərəm! İran ilə getdi
İstədik qanla yuyaq ölkəmizin ləkkəsin amma
Ölkəmiz xalis özü ləkkə olub qan ilə getdi
yorğanı oğru qapanda dedi Molla Nəsrəddin
Neyləsin çıpaq idi, oğru da yorğan ilə getdi
Hava insanı boğur baş-başa qaz karbonik olmuş
yel də əsmir elə bil, yel də Süleyman ilə getdi
Su kərəcdən xlor ilə gəlir bu paslı dəmirdən
Görəsən şah suyu tək çeşmə nə ünvan ilə getdi
Türkü olmuş qədəğən, divanımızdan da xəbər yox
Şəhriyarın dili də vay deyə divan ilə getdi
Fili fincanla sovurma məsəldir və lakin
ümidə bax ki, susuz fildisə fincan ilə getdi

CAN ALIR İNDİ

Şeytan tükədir imanızı can alır indi
Allahdan alan canızı şeytan alır indi
Quranızı sutan ilə almışdı əlizdən

Sultanı da yapsın ələ Quran alır indi
Sutanın əli ilə alıb ancaq nə ki, varın
Birdən nə ki varın deyə sultan alır indi
Bax öz balasından ki, doğub qanla becərtmiş
Sönmüş neçə min nəştər ilə qan alır indi
Naümid sol əli ilə vursa da sabiq alır indi
Sönmüş sağ əli ilə ona tavan alır indi
Soyğunçu qaçıb noxta qalib mehtər əlində
Divanə tutub mehtəri divan alır indi
Bir iddə mücahiddi bu meydanda müsəlləm
Bir iddə də şeytandı ki, meydan alır indi
Bir iddə savak namilə insanları qırdı
Bir iddə də insan savak ünvan alır indi
İman alaraq ünvanı şeytan idi lakin
Can almada ünvan müsəlman alır indi
Sabiq çətin almışsa da imanları əldən
Əfsun oxuyub canları asan alır indi
Bu tayda Səhənd öldü demək Rahim o tayda
Dəllali əcəl pullanıb insan alır indi
Qoy Şəhriyarın mətləi təkrar olur olsun
Şeytan tükədir imanızı can alır indi

HARA QAÇSIN İNSAN?

Cana gəlmişik biz bu canan əlindən
Ki, nə ins aman tapdı nə can əlindən
Müsəlmana bax dino iman qan ağırlı
Bu dinsiz imansız müsəlman əlindən
Bu şeytandı biz adəmi göydə tovlar
Qaç bilməz adəm bu şeytan əlindən
Alar əvvəl imanı sondan da canı

Nə iman qalar dibdə nə can əlindən
Qarışqa kimi div nəjadı qımıldır
Ki, xatəm çıxıbdır Süleyman əlindən
Badımcan çoxu bazılarda küçüklər
Da tərپəşmək olmaz badımcan əlindən
Xoruz tək bizi dənləyib qurtarıbdır
Çinə qalmayıb, novçinkədan əlindən
Pənah olsa biz xəlqə kafər qoy olsun
Siğınəti düşək küfrə iman əlindən
Gedib çöldəki heyvana yalvareyduq
Ki, gəlsin bizi alsın insan əlindən
Elə turşudub İranın ayrınan ki,
Gözəllər gözü yaşıdır İran əlindən
Salıbdır ələ sanki Musa əsasın
Qaçır əjdahlar bu səban əlindən
Nə sultanlar olmuş əlində oyuncaq
Nə gəlsin oyuncaqlı sultan əlindən
Beş-üç baş bilən qalırsa uşaq tək
Qaçıb gizlənilblər bu xortdan əlindən
Evim zindanım məmurum öz içimdə
Hara qaçsın insan bu zindan əlindən
Biz insan olaq ya ki, heyvan aman yox
Nə insan qurtarmış nə heyvan əlindən
Nə derlər ki, qeytanla zəncirləniblər
Qənəflər qırılmış bu qeytan əlindən
Salıb xəlqi dərman adıyla nə dərdə
Ki, dərd ağlayır böylə dərman əlindən
O bəy-xan yazıqlar nə insanmışlar
Əbəs ağlayardıq o bəy-xan əlindən
Verərdik qədim divana ərzə indi

Kimə ərzə vermək bu divan əlindən
Nə tufana rast gəlmişik məgər Nuh
Gələ qurtara xəlqi tufan əlindən

İNS VƏ CİN

Bar ilaha Sən bizə ver bu şəyatindən nicat
İnsanın nəslin kəsib, ver insə bu cindən nicat
Bizdən ancaq bir qalırsa, şeytan artıb min doğub
Hansı rüyada görüm mən bir tapa, mindən nicat
Beş min ildir bu səlatinə giriftar olmuşuq
Din də gəldi tapmadıq, biz bu səlatindən nicat
Bir yalançı din də olmuş şeytanın bir möhrəsi
Doğru bir din ver bizə, ver bu yalan dindən nicat
Hər dua şeytan edir, dünya ona amin deyir
Qoy dua qalsın bizə, Sən ver bu amindən nicat
Ərsini təndirlərin, govduşlarında oynayır
Kimdi bu govduşlara versin bu ərsindən nicat
ya kərəm qıl kinli şeytanın əlindən al bizi
ya ki, şeytanın özün ver bircə bu kindən nicat
Öldürür xəlqi sora xətmən tutub yasin oxur
Bar İlahə xəlqə ver bu hoqqa yasindən nicat
Dinə qarşı Babəki Afşini bir dükkən edib
Bar İlahə dinə bu Babəkdən Afşindən nicat
Viso ramin tək bizi rüsvayə xaso am edib
Vis də olsaq bizə ya Rəbb bu ramindən nicat
Şurəvidən də nicat umduq ki, bir xeyir olmadı
Olmasa çay sandığında qoy gələ çindən nicat
Mən toyuq tək öz ninimdə dustağam illər boyu
Bir xoruz yolla tapam mən bəlkə nindən nicat
Şəhriyarın da əzizim, bir tutarlı ahı var

Düşməni əhrimən olsun, tapmaz ahindən nicat

RÜTƏB VERİB TƏZƏK ALDIQ

Zəmana bax ki, nə pis nəslə yaxşı nəslə qatır
Nə çəkdirib ulağa madyanı doğdu qatır
Südük atan it atılmış bizim atın belinə
Suya yatan at olub bəxtimiz su gördü yatır
Dönüb çörəkçixana, oldu bir qatırçixana
Xəmir tağar dani çindir qəyiş şatır nə şatır
Deyəndə bu nə çörəkdir, şatır söyüş də verir
Söyüş verir ki, dəxi qalmasın xalanda xatır
Bu oldu bizdə təməddün, məsəldi düz yerdə
Bizim ulaq gedə bilmir şoxumda şıllaq atır
Rütəb satıb alırıq biz də eşşəkin təzəgin
Alan gör nə alır bir baxın satan nə satır
Bu tir-tikan da batır ox kimi mənim gözümə
Daha həyat gözümdə günəş də olsa batır
Nə yaxşı ki, yeni karvan açanda yüklərini
Bizimki yüklərini bağlayıb çatıyla çatır

OYUN OLDUQ MÜSTƏZAD

İtimiz qurd olalı, biz də qayıtdıq qoyun olduq
İt ilə qol-boyun olduq
İt əlindən qayıdıb qurda da bir zad boyun olduq
İt ilə qol-boyun olduq
Qurdumuz dişlərini hey qara daşlarda itilti
Qoyunun da işi bitdi
Son soxuldu sürüyə, bir sürünü sökdü, dağıtdı
Əkilib it gedib itdi
Biz də baxdıq itilə qurd arasında oyun olduq

İt ilə qol-boyun olduq

DƏRYA ELƏDİM

Türki bir çeşmə isə mən onu dərya elədim
Bir soyuq məərəkəni məhşəri kübra elədim
Bir ışıltıydı səha ulduzu tək görsənməz
Göz yaşımla mən onu əqdi Sürəyya elədim
Ümidim var ki, bu dərya hələ oqyanus ola
Ona zəmin bu zəminə ki, mühəyya elədim
İrfana çatmasa şerü ədəb ibqa olmaz
Mən də irfana çatıb şerimi ibqa elədim
Əbədiyyətlə yanaşdım doğula Hafizə tay
Şirazın şahçırağın Təbrizə ehda elədim
Türkünün canını almışdı həyasız tağut
Mən həyat aldım ona həqq üçün ehya elədim
Feyzi ruhul qüdüs oldu mədədim Hafiz tək
Mən də Hafiz kimi ecazi məsiha elədim
Qəm-qədaralar ağzında dil olmuşdu söyüş
Mən sevinc etdim onu xəncəri xurma elədim
İndi göylərdə səflə səfa ilə gəzir
Məncəlablarda üzən ördəyi durna elədim
Bax ki, Heydər baba əfsanə tək olmuş bir Qaf
Mən kiçik bir dağı sər mənzili inqa elədim
Burda Roşən Zəmirin də hünərin yad edəlim
Mən onun da qələmin tutiye quya elədim
Nə tək İranda mənim vəlvələ salmış qələmim
Bax ki, Türkiyədə, Qafqazda nə göğa elədim
Bax ki, Tehrandə nə fərzanələr olmuş valeh
Bax ki, Təbrizdə nə şairləri şeyda elədim
Həm səhəndiyyə səhəndin dağın etdi baş uca

Həm mən öz qardaşımın həqqini ifa elədim
Acı dillərdə şirin türki olurdu hənzəl
Mən şirin dillərə qatdım onu həlva elədim
Hər nə qalmışdı keçənlərdən ona bal pətəgi
Əridib mumlu balın, şəhdi müsəffa elədim
Türkü vallah analar oxşayı, lay-lay dilidir
Dərdimi mən bu dəva ilə müdava elədim
Şəhriyar heyf soyuqdur bu dəyirman hələ də
Dartmağa yoxdu dəni mən də mudara elədim

İMAN MÜŞTƏRİSİ

Aman Allah yenə şeytan gəlib iman apara
Qoruyun qoymayın imanınızı şeytan apara
Mənim insanlığımın gör nə hisarı yavadır
Ki, günüz qulu biyaban gəlir insan apara
Xərməni saqqıza verdik, nə yaman çərçidi bu?
Hey gəlir kəndə bizə, dərd verə dərman apara
Çörək almış əlinə, ac necə taqət gətisin
Elə bil yaz gecəsi, qız gəli oğlan apara
Qanlı dırnaqlarılən ingilis əl qatdı bizə
Baxısan rus da Arazdan keçir İran apara
Aradan bir də bizi bölsələr ərbablarımız
Qorxuram qoymayalar Təbrizi Tehran apara
Qara tufan ki, dəxi xəlv ilə şuxluq eləməz
Sel gərək el dağıda, ev yıxa eyvan apara
Bu qaranlıq gecələrdə qapımız pis döyülür
Nə bilim, bəlkə əcəldir dayanıb can apara
Anama söyləyin oğlun yıxılıb səngərdə
Tellərin bas yarama qoyma məni qan apara
Səlvəli oğru tapılmışsa bu başsız yerdə

Şəhriyardan da gərək bir dolu divan apara